

LAAT DE BEESTEN LOS

Komedie van Luc Kerkhofs in 7 taferelen

ROLVERDELING:

(6D - 5H of 5D – 6H)

JET : 60

VAVA : 80, haar schoonvader

TITTE : 35, haar zoon

LEON : 30, haar zoon

MUIS : 25, haar zoon

ROBERT : 40, haar zoon

FRANCINE : 40, vrouw van Robert

MIA : 35, verantwoordelijke van het zangkoor

WENDY : 30, familiehulp

CELINE : 20, Franse studente

MADAM KIRREWIET : 50, relatietherapeute (D of H)

(De korte verschijning van de drie prostituees in het vierde tafereel kan makkelijk gespeeld worden door Mia, Wendy en Celine)

DECOR:

Huiskamer op een boerderij. In de eerste taferelen zeker in wanordelijke staat.

Tafel met stoelen, zetel, deur naar de keuken, deur naar de slaapkamers en deur naar de stallen. Centraal Fond staat een kachel waarop steeds een koffiepot staat. Tegen de schouw hangt een oude foto van een jongeman van ongeveer 30 jaar oud. Er ligt een mat bij de staldeur.

NOOT:

De drie jongste zonen zijn van het niveau waarbij de tijd is blijven stilstaan qua kleding, gedrag en omgangsvormen.

Leon heeft een spraakgebrek. Hij praat door z'n neus waardoor hij niet altijd voor iedereen duidelijk is.

Celine praat met een Frans accent.

De algemene taal is volks.

EERSTE TAFEREEL

(LATE NAMIDDAG)

(Vava zit meestal in de zetel zonder veel interesse door zijn krant te bladeren. Jet komt binnen van de keuken. Ze heeft duidelijk last van een zere rug en behelpt zich met een stok)

VAVA: Is uwe rug nog nie beter?

JET: Nee. Ik zal deze avond nie naar de repetitie van 't zangkoor kunnen gaan. Ik heb al naar Mia gebeld da ik nie kom.

VAVA: Wordt het nie stilaan tijd da ge eens naar nen andere dokter gaat met uwe rug? Da's al meer dan vier weken da gij hier zo krakkemikkig door 't huis demmelt.

JET: Volgens mij heb ik artrose en geneest da nie meer.

VAVA: Wat gaan we doen met de kweek van de geiten?

JET: Waarom vraagt ge da? Gij wilt toch nie gaan uitbreiden?

VAVA: Neenee, maar misschien moeten we eens nen bok bijkopen. Tussendoor vers bloed in 't kot is nie slecht, hé Jet.

JET: Denkt ge da onze Gust da nie meer aankan? Zone geitenbok gelijk onze Gust kunt ge nergens meer vinden.

VAVA: De Gust is nen bok van eerste categorie, maar ge zit hier wel met 200 geiten. Blijft die da aankunnen? Hij wordt al een dagske ouder en...

JET: (onderbreekt) ...Wij worden ook een dagske ouder. Ge ziet da wel aan mijne rug.

(De telefoon rinkelt. Jet neemt op)

JET: (door hoorn) Hallo...? - - - - Ja, daar spreekt u mee. - - - - Nee, wij zijn nie van plan om ons geitenkwekerij te verkopen. - - - - Nee, en ook nie voor zoveel geld. Saluut. (haakt in, maakt dan een obsceen gebaar naar de telefoon) Daar gij se, onnozelaar...!

VAVA: Wie was 't?

JET: De Pliet.

VAVA: Die belt om de twee dagen zeker?

JET: (opgedraaid) Geen denken aan da wij ons geitenkwekerij verkopen. En zeker nie aan de Pliet...!

VAVA: Hoeveel wilt 'm ervoor betalen?

JET: Veel geld. Héél veel geld. (af naar de keuken)

(Muis, Titte en Leon komen van de stal. Leon draagt een kleine kruik melk en zet die op tafel. Ze zijn vrij slordig gekleed en dragen laarzen waarvan de zolen bedekt zijn met stalmeest)

TITTE: Is 't eten nog nie gereed?

VAVA: Uw moeder is in de keuken. Vraag 't daar eens.

TITTE: Jamaar, 't is al over zes uur.

MUIS: Wij hebben honger hé. (wil naar de keuken gaan)

VAVA: (verwittigt) Jaag haar nie op want ze ziet af met hare slechte rug. Ze is in

staat om u met hare stok achter uw oren te kloppen!
 MUIS: (bedenkt zich) Dan zullen we haar maar laten doen.

(De zonen beginnen ondertussen de tafel te dekken voor het middagmaal, dan schuiven ze aan tafel samen met Vava. Titte snuit z'n neus, z'n zakdoek lijkt wel 14 dagen niet gewassen. Muis peutert in z'n oor en veegt het resultaat aan de mouw van z'n hemd. Leon gooit z'n pet naar de kapstok, al dan niet met succes)

VAVA: De Pliet heeft just nog eens gebeld om de boerderij te kopen.

MUIS: En wat zei ons moeder?

VAVA: Da hij den boom in kon!

MUIS: Ze heeft groot gelijk.

TITTE: Wat moeten wij gaan doen als ons boerderij verkocht wordt? Wij kennen niks anders dan werken tussen ons geiten.

LEON: (presenteert de kruik) Iemand wat geitenmelk?

(Men presenteert de glazen. Leon schenkt uit maar morst duidelijk op tafel. Titte veegt de tafel schoon met z'n mouw. Jet op van de keuken)

MUIS: Is 't eten nog nie gereed, moeder?

JET: We eten maar nen boterham.

TITTE: Hoe...? En waarom geen warm eten?

JET: Hedde gij geen ogen in uwe kop, Titte? Ge ziet toch da ik nie goed te been ben met mijne kwaai rug. Leon, pakt gij 't brood eens! (tot Muis) En pakt gij de hesp eens uit de kast, Muis!

(Brood en een varkenshosp worden uit de kast gehaald. Leon snijdt voor iedereen een dikke snede brood af en gooit die op tafel. Muis snijdt enkele repen van de hesp. Vava neemt de koffiepote van de kachel en zet die op tafel. Ze beginnen te eten)

LEON: Heeft er iemand goesting in gebakken spek?

JET: Ikke nie.

LEON: Gij Titte?

TITTE: Ja.

LEON: En gij, Muis?

MUIS: Ja, voor mij moogt ge ook een paar creppen in de pan leggen.

LEON: Hoeveel moet gij er hebben?

MUIS: Acht.

LEON: En gij, Titte?

TITTE: Tien. En slaagt er ook nog maar een koppel eieren op. En goed peperen hé.

(Leon af naar de keuken)

VAVA: (het is duidelijk niet naar z'n zin) Er is dus geen warm eten vandaag?

JET: Nee.

VAVA: En hoe moet da nu voort? Morgen en overmorgen hebben we misschien

ook geen warm eten.

JET: Nee, zolang ik met ne zere rug zit zal er hier alleen brood op tafel komen. Ik kan zó geen uur aan een stuk blijven rechtstaan.

VAVA: Da versta ik wel, maar den Titte, de Muis en de Leon moeten wel hard werken, hé Jet. Onderschat 't nie elke dag 200 geiten soigneren.

JET: Daar kan ik ook nie aandoen. De was en de strijk blijven ook staan. Daar staan vier wasmanden vuile was in 't bergkot en daar staan twee wasmanden gereed voor de strijk. Ik kan toch nie toveren hé. Zonder hulp geraken we hier dik in de penarie.

VAVA: Is er dan geen ander oplossing? Kunnen we niemand van Familiehulp laten komen, bijvoorbeeld?

JET: Ik heb nie gere vreemd volk in mijn keuken.

VAVA: 't Is maar tijdelijk, hé Jet. Tot uwe rug beter is. Wie gaat er hier kuisen? Da blijft ook allemaal liggen hé.

JET: Ik heb zelf nie gekozen voor ne slechte rug.

VAVA: Ik zeg nie da 't uw schuld is, maar hier is vrouwvolk nodig op de boerderij. Ziet ge da nie...? (ad Muis en Titte) Het was allemaal gemakkelijk als die gasten hier een vrouw hadden, dan konden we die inspinnen.

(Geen reactie van Titte en Muis)

VAVA: Ik vraag me trouwens af waarom geen enkele van de drie zonen nog geen verkering heeft! Dan is da probleem toch opgelost.

JET: Da moet ge nie aan mij vragen.

TITTE: (ontwijkt onderwerp) Geef de boter eens door, moeder.

(Leon komt binnen gelopen van de keuken met een vork in z'n hand)

LEON: De Gust is weer ontsnapt uit zijne stal! Ik heb 'm zien lopen vanachter in de wei...!

TITTE: Da's nie moeilijk als er 200 geiten op u staan te wachten.

MUIS: Kom Titte, wij zullen 'm eens gaan vangen.

TITTE: Ja, en ik zal 'm eens nen trek geven mee nen ijzeren pens, dan zal 'm da wel afleren!

(Muis en Titte in snel tempo af langs de stal)

LEON: Ik heb zo 't gevoel da onze Gust aan 200 geiten nog nie genoeg heeft.

VAVA: Ja, ge hebt van die bokken die nooit genoeg hebben. Maar ge hebt ook van die bokken die zelfs nie één vrouw willen. (met bijbedoelingen) Hoe zou da komen, Leon?

LEON: (ontwijkt onderwerp) Euh..., ik moet naar mijn spek gaan kijken. (terug af naar de keuken)

VAVA: Kunnen die zonen van u mij ene goeie uitleg geven waarom ze geen interesse hebben in vrouwen? Wat scheelt er aan hen? Ze hebben alledrie de leeftijd toch.

JET: Ja, als die hun vleugels nie uitslagen dan geraken ze nie van 't straat.

VAVA: 't Zijn toch geen drie janetten...?

JET: Da denk ik nie. Och, die weten nie eens da zoiets bestaat.

VAVA: Jet, ge hebt vier zonen en daar is er maar ene van getrouwd.

JET: Ja, en die is nog ingenieur geworden ook. Leg da maar eens uit.

VAVA: Maar ge moet eerlijk zijn, de Robert heeft 't nie getroffen met zijn vrouw, hé Jet.

JET: Nee, een drankorgel heeft er niks tegen.

VAVA: Drinkt Francine nog zoveel?

JET: Nee zeker. Elke keer als haar tegenkom stinkt ze uren tegen windop naar den drank.

VAVA: Daar zijn toch oplossingen voor. Waarom gaat ze nie naar den AA...?

JET: Naar 't schijnt mag ze da nie van haar ouders..., (in algemeen Nederlands) ...want da zou een schande voor de familie zijn. (hervalt in haar gewoon taaltje) Maar onze Robert zit er wel mee op z'n kot hé.

VAVA: Hoe da kinderen toch zo kunnen verschillen hé. Den ene moet trouwen als 'm pas 20 is, en de drie ander hebben schrik van alles wat ne rok draagt.

JET: Volgens mij heeft da iets te maken met hun vader.

VAVA: (ad foto tegen de schouw) Wat kan onze Fik zaliger daar aandoen?

JET: Omdat ze erbij waren toen die in de pikdorser gevallen is. De drie jongste hebben da zien gebeuren hé. Kunt ge u voorstellen da uw vader verongelukt voor uw eigen ogen! Die dragen da beeld heel hun leven mee.

VAVA: Onze Fik ocharme. Da's intussen ook al 25 jaar geleden da we die begraven hebben. En drie weken later is ons Marie gegaan. Volgens mij is ons Marie gestorven van verdriet. Als ik eraan denk dan krijg ik nog altijd de tranen in m'n ogen. (pinkt een traan weg met z'n zakdoek)

JET: (met troostende gebaartje) Ge moet nu nie weemoedig worden, hé Vava. Ge moet een oplossing zoeken voor mijn drie zonen, zodat we hier uit de miserie geraken.

VAVA: Wat stelt gij voor?

JET: We kunnen er toch ook nie mee naar de beestenmarkt gaan en verkopen per opbod.

VAVA: Nee, het moet uit hun eigen komen.

JET: Maar 't zit er nie in.

VAVA: Nee begot, daar zit een duveltje in hunne kop da zegt van de ogen dicht te doen zo rap als ze een vrouw zien.

JET: (mijmert) Onzen Titte heeft een hart van goud, maar hij is zo lomp als 't achterste van een varken. Onze Leon is zo sterk als een paard, maar hij kan 't zo moeilijk uitleggen hé. En onze Muis is de enige die een beetje bij de pinken is, maar die is zo bang als ne wezel.

VAVA: We zullen er toch ook nie mee naar de veterinaire moeten gaan...?

VAVA: Buiten "werken" kunnen die ook niks hé. Die hebben, geen hobby's, die gaan nooit eens een pint pakken, die gaan nooit eens dansen. Die blijven zelfs thuis als 't kermis is in 't dorp.

JET: Nee, veel kunnen ze nie. Ze kunnen nie eens met den auto rijden. Maar wel met den tractor hé!

VAVA: Ja, en héél goed zelfs. Ge moet eens kijken als die een land omploegen. Daar mogen ze een meetlat naast leggen. Kaarsrecht! Ik begrijp 't allemaal nie. De vrouwen die hen aan den haak slagen hebben toch 't groot lot gewonnen hé.

JET: Amaai nie, ge moet alle vrouwen eens zien kijken als ik met hen op de tractor aankom op de parking van den Aldi. Wij hebben nogal beziens zenne.

VAVA: Ge moet eerlijk zijn, het zijn ook drie felle kerels, hé Jet. Zo'n armen, zo'n handen, zo'n lijf... Ze kunnen godverdomme bomen uittrekken, zo sterk zijn ze.

JET: Ja, 't enigste wat ze missen is een vrouw.

VAVA: Dan moeten we daar iets aan doen hé.

JET: Wat kunnen gij en ik daar aan veranderen?

VAVA: We kunnen toch eens een relatietherapeute naar hier laten komen en hen laten onderzoeken.

JET: Zouden we da wel doen?

VAVA: Dan weten we toch wat er scheelt.

JET: Misschien moeten ze wat meer naar de cinema gaan. Dan zien ze toch eens iets.

VAVA: En als ge hen eens een vettig boekske laat zien?

JET: Da heb ik nie in huis. Gij wel soms...?

VAVA: Ge krijgt toch elke week reclame in de bus van lingerie voor vrouwen.

(Vava haalt een folder uit de krantenhouder)

VAVA: (bladert) Zoals deez bijvoorbeeld... (toont aan Jet en leest) ...extra gewaagde zijden slipjes en pikante wonderbra's.

JET: Lezen is ook hun sterkste kant nie.

VAVA: Tekst is bijzaak, ze moeten alleen maar naar de prentjes kijken.

JET: Leg die folder naast hun bord, dan kunnen ze er nie naast kijken.

(Vava legt de folder bij hun bord)

VAVA: Wist ge da ge tegenwoordig ook al vrouwen uit het Oostblok kunt bestellen uit nen boek bij zo'n bureau.

JET: Ja, en dan komen ze die na een tijdje terughalen. Ik wil geen pooiers of gene maffia op mijn dak hé!

VAVA: Willen we voor hen eens drie Poolse vrouwen laten overkomen?

JET: Gaat gij die betalen?

VAVA: Als da te veel geld kost dan bestellen we er ééntje voor de drie hé, dan sparen we da toch al uit.

(Titte en Muis weer op van de stal. Vava opent stiekem de folder)

MUIS: We hebben de Gust kunnen vangen en terug in zijne stal gezet. Het schuim stond op z'n bakkes. (sluit de folder ongeïnteresseerd)

TITTE: (vervolgt) Sinds da we die elke morgen ne stek witte selder geven is die nie meer in te tomen. Hij stoot de betonpalen uit de grond alsof da 't stekskes zijn.

(Vava opent stiekem de folder opnieuw en schuift die wat dichters naar hen)

MUIS: (vervolgt) Ge kunt er nie meer bij in de stal gaan of hij staat tegen uw been te remmelen. (toont) Kijk hier maar eens, de schors is van mijn knie. (sluit de folder opnieuw)

VAVA: (wil de link leggen naar hen) Ja, elk wezen mee ne staart tussen z'n benen

heeft da wel eens nodig.

(Maar Muis en Titte ontwijken weer het onderwerp)

MUIS: (roept richting keuken) Is da spek nog nie gebakken, Leon? Wij zien scheel van den honger hé.

TITTE: (roept aan de keukendeur) Leon, moet da varken nog geslacht worden, of wà...?

(Ondertussen legt Vava de folder open naast het bord van Leon. Leon komt met twee pannen van de keuken en zet die op tafel)

LEON: Deez pan is alleen spek, en deez is met zes eieren. Val maar aan...! (sluit de folder en gooit die richting krantenhouder)

(Oogcontact met een zucht tussen Vava en Jet. Allen beginnen smakelijk te eten. Het vet druipt van de boterhammen terwijl ze soppen in de pan. De drie zonen gebruiken geen mes of vork maar enkel hun handen, die ze tussendoor afvegen aan hun broek. Vava maakt er gebruik van om de zonen onder het eten de folder opnieuw te tonen)

VAVA: En wat vindt ge hiervan? Nie mis hé. Als zoiets naast u op den tractor zit...! Ik zou m'n ploeg nogal laten gaan zenne...!

(Maar buiten een korte blik blijkt er geen interesse te zijn. Bij de volgende opmerkingen lachen de drie zonen)

TITTE: (kijkt nu toch in de folder) Die zou precies nie misstaan tussen onze geiten!

MUIS: Amaai als onze Gust zoiets te zien krijgt, haha!

LEON: Ik vraag me af hoe ze zoiets melken, haha?

VAVA: (gedepimeerd tot Jet) Bel maar naar Familiehulp...!

DOEK

TWEEDE TAFEREEL

(DRIE DAGEN LATER. VOORMIDDAG)

(Vava zit in zijn zetel door z'n krant te bladeren. Muis, Titte en Leon luisteren aandachtig naar de bevelen van Jet)

JET: ...en dan moet ge ook nog de stallen uitmesten, de poort van onze Gust moet gerepareerd worden, de spuitjes en de savooikolen moogt ge rooien en de zwain van 't melkmachien moet vervangen worden want daar is een fit.

LEON: Is da allemaal voor vandaag?

JET: Da heb ik nie gezegd hé.

TITTE: Gij zijt precies gelijk ne pastoor die zijne catechismus afleest.

JET: Moet IK 't doen misschien...?

MUIS: Ik wil ook nog zeggen da de stallen overvol geraken. Zouden we eens nie beginnen te denken aan...

JET: (vervolgt) ...aan uitbreiden?

MUIS: Ja.

JET: (onderbreekt kordaat) Nee...! Als mijne rug nie beter wordt is er hier van uitbreiden geen sprake!

LEON: Wat moeten we dan doen?

JET: Ge moogt 20 geiten naar 't slachthuis brengen. Dan is de kleine stal leeg en dan kunnen daar de volgende worpen in. En ge zorgt voor ne goeie prijs op 't slachthuis hé. En erbij blijven als de geiten gewogen worden. Die gasten aan den bascule zijn voor niks te vertrouwen.

MUIS: Moet ik nog iets uitbenen voor eigen gebruik?

JET: Ja, een stuk of twee. We hebben nu toch plaats in de grote diepvriezer.

LEON: (tot Muis) Pak ons Frieda nie hé!

MUIS: Waarom nie?

LEON: Allé Muis, die staat met zo'n uier! (met gebaartje)

TITTE: Die geeft meer melk dan er water door de beek stroomt.

JET: Ge trekt uw plan maar. Ge zijt oud genoeg.

TITTE: (slaat met de hielen tegen elkaar) Ja commandant.

JET: (speels dreigend met haar stok) Trap 't af voor da ik mijne stok in uwe neus steek!

TITTE: Doe da maar bij onze Leon, dan kan 'm misschien fatsoenlijk klappen, haha.

LEON: Ik kan beter klappen dan gij, Titte.

MUIS: Ja langs achter, als ge te veel bonensoep gegeten hebt.

(Muis, Titte en Leon speels af naar de stal)

VAVA: Het zijn toch nogal kerels hé.

JET: Soms ben ik er wel kwaad op, maar ze hebben alledrie een gouden hart.

(Er wordt aan de keukendeur geklopt)

JET: Binnen.

(Wendy van Familiehulp komt binnen)

WENDY: Goeiendag allebei. Ik ben Wendy van Familiehulp. Hier hadden ze drie dagen geleden gebeld voor hulp in 't huishouden?

JET: Ja. Ik lig eruit met mijne kwaai rug en...

WENDY: (vervolgt) ...en daarom had ge hulp nodig.

VAVA: Ja, da is nie meer te doen hier.

WENDY: Die van den bureau hebben u al wat uitgelegd aan den telefoon, neem ik aan?

JET: Jaja.

WENDY: (terwijl ze haar keukenschort reeds aantrekt) Ik zal 't u nog eens rap uitleggen: ik werk alleen maar halve dagen van vier uren. Welke, da kunnen we ondereen afspreken. Voor de rest doe ik alles wat ge mij vraagt, behalve op de boerderij werken. Daar ben ik nie voor verzekerd.

JET: Wel euh, ge moogt koken en poetsen en de was doen en strijken en euh...

WENDY: Alles dus?

JET: Ja.

WENDY: Geen probleem. Daarvoor zijn we hier, hé madam.

JET: Noem mij maar "Jet".

VAVA: En ik zijn hier voor iedereen "Vava".

WENDY: Is da alles wat hier woont? Gij beiden?

JET: Nee, ik heb nog drie zonen.

WENDY: Groot? Klein...?

JET: Wacht, ik zal ze eens roepen in de stallen. (roept bij de staldeur) Titte...? Leon...? Muis...? Kom eens efkes binnen!

WENDY: Ge woont hier wel in de schone natuur hé. En veel verkeer moet ge hier nie verwachten want 't is het laatste huis in de straat. Zijn al die weilanden rondom de boerderij van u?

VAVA: Ja.

WENDY: En ge kweekt geiten voor de kost, heb ik vernomen?

VAVA: We hebben er 200.

WENDY: Amaai. Daar zult ge uw werk wel aan hebben.

VAVA: En hedde gij verkering? Of zijt ge al getrouwd?

WENDY: Geen van beiden. Ik geniet nog van 't leven.

JET: Ge hebt gelijk. Eerst profiteren. Om te trouwen en kinnekes te kopen hedde nog tijd genoeg.

WENDY: Da zeggen mijn ouders ook.

JET: (ad staldeur) Allé, waar blijven die loebassen nu?

(Jet wil weer naar de stal gaan, maar dan stoten Muis, Leon en Titte binnen. Ze laten weer slijksporen na op de vloer. Het is duidelijk dat Leon al van de eerste blik een oogje heeft voor Wendy)

TITTE: Wat moeten wij komen doen...?

JET: (stelt hen voor) Mannen, deez is Wendy van Familiehulp. (tot Wendy) Da is onze Leon, da is onze Titte en da is de Muis, onze jongste.

WENDY: Muis...? Da's nen toffe naam.

JET: Van z'n 10 jaar vangt die al muizen met z'n hand. Daarom zal 't altijd onze "Muis" blijven.

VAVA: 't Was beter dat 'm èchte muizen ging vangen!

(Jet berispt Vava mimisch)

JET: En onze Leon is den tweede oudste. Die legt ne stier op zijne rug, als 't moet.
Nie waar, Leon?

(Maar Leon gaapt Wendy met open mond aan en lijkt weg van deze wereld)

JET: Leon...? Leon...?

LEON: (lijkt te ontwaken) Jaja. Ne stier, jaja...!

JET: Die heeft forsballen, daar kunt ge met twee handen nie rond. Ge verstaat 'm
nie altijd goed omdat 'm door zijne neus klapt, maar met een beetje moeite
lukt da wel.

LEON: Jaja.

(Er is duidelijk van beide kanten een klik als er oogcontact is tussen Leon en
Wendy)

JET: (vervolgt) En onzen Titte daar moogt ge aan vragen wat ge wilt.

TITTE: Behalve mijne portefeuille, hé Wendy, haha.

WENDY: Wel dan zal ik al maar direct beginnen met de heren te vragen om
voortaan hun voeten te vegen aan de mat als ze de staldeur passeren. Ik ga
ervoor zorgen da 't hier proper is, maar dan moet 't ook proper blijven, hé
mannekes. Iedereen moet meewerken en dan wordt 't hier ne schonen tijd.
Okee...?

(De zonen bevestigen)

JET: (tot zonen) Ga nu maar voortdoen!

(Muis, Titte en Leon weer af naar de stal. Bij het naar buitengaan vegen ze
zelfs hun voeten aan de mat)

WENDY: Ocharme, ze lijken helemaal van slag. Maar 't zijn wel drie toffe gasten
precies. Hoe oud is Leon?

JET: 30, pas geworden.

WENDY: En ook nog geen verkering of zo?

VAVA: Geen enkele van de drie.

JET: (terwijl ze de foto op de schouw aanwijst) Hun vader, mijne vent Fik dus, is 25
jaar geleden in de pikdorser verongelukt en onze Leon is daar bij
uitgekomen. En toen is da op zijne spraak geslagen. Daarom da die zo raar
klapt. We hebben veel doktoren afgelopen maar die zeggen allemaal da er
niks meer aan te doen is. Hij zal zo moeten verslijten, vrees ik.

WENDY: Leon lijkt mij wel een lieverdje.

VAVA: Jaja, zolang ge nie tussen z'n armen geraakt.

WENDY: Okee, dan zullen we er maar aan beginnen zeker. Zeg 't maar, Jet.

VAVA: Ge moogt beginnen mee koffie te zetten.

JET: Ja, 't water staat al op 't vuur in de keuken.

WENDY: Okee. Hedde nen thermos?

JET: (neemt de koffiepote van de kachel en geeft die aan Wendy) Nee. Ons mannen drinken liever uit ne koffiepote.

WENDY: Ze zijn precies nog van den ouwe stempel.

VAVA: Ja, nen héle ouwe stempel.

(Wendy af naar de keuken met Jet. Muis, Leon en Titte steken boven elkaar voorzichtig hun hoofd naar binnen aan de staldeur)

TITTE: Is Wendy al weg...?

VAVA: In de keuken met uw moeder.

(Nu pas durven de heren verder de kamer binnenkomen. Ze vegen hun voeten overdreven lang aan de mat)

MUIS: Toch raar zo vreemd volk op 't erf hé.

VAVA: Die Wendy is nie mis, hé mannekes. Da is een frisse verschijning, als ge 't mij vraagt. Ge moet nu uw best maar eens doen.

TITTE: Waarmee...?

VAVA: Mee aan te vallen, wat anders!

MUIS: Aanvallen...? Die heeft ons toch niks misdaan.

VAVA: Ge moet weten, een vrouw da's iets schoon en ze heeft bovendien ook nog schoon dingen verstopt, wette wel.

TITTE: Een geit is ook iets schoon.

VAVA: Maar da heeft toch nie wat een vrouw heeft.

LEON: Ik zie daar weinig verschil tussen.

(Achter de rug van Leon komt Wendy van de keuken met een volle koffiepote. Titte en Muis snel af naar de stal als ze haar merken. Als ze de mat passeren vegen ze weer hun voeten)

LEON: (praat gewoon verder) ...die Wendy is nochtans een ferm ding. En daar staat ne stevige poot onder. En euh...

(Wendy maakt een geforceerd hoestje. Als Leon haar merkt gaat die gegeneerd naar de stal. Hij veegt z'n voeten terwijl hij naar Wendy kijkt, loopt daardoor nog tegen de deurstijl en verlaat dan de huiskamer)

VAVA: (tot Wendy) Ja, ze zijn nog geen vrouwvolk gewoon hé.

WENDY: (zet de koffiepote op de kachel) Pas op want die koffie is héél heet hé!

VAVA: We zullen er aan denken.

(Wendy weer af naar de keuken. Vava haalt kopje uit de kast en schenkt voor zich wat koffie uit. Muis komt voorzichtig weer op van de stal. Hij veegt z'n voeten)

VAVA: Is al da werk al gedaan?

MUIS: Nee, ik kom eens drinken. Nu kreeg ik toch in ene keer zoveel goesting voor koffie hé.

(Muis pakt de koffiepot van de kachel en drinkt aan de teut, maar proest vrijwel onmiddellijk de koffie uit)

MUIS: Godmiljaar..., da's hete koffie zèg...!

VAVA: Wat dacht gij, da ze tegenwoordig koude koffie maakten, of wà...? (af naar de keuken)

(Titte op van de stal. Hij veegt z'n voeten en wil ook aan de teut van de koffiepot drinken. Muis zwijgt bewust en kijkt afwachtend toe. Maar ook Titte proest de hete koffie onmiddellijk uit)

TITTE: Heel mijn bakkes verbrand zèg...!

MUIS: Gij zijt nie beter dan ik, hé Titte.

(Ook Leon komt nu van de stal. En ook hij wil van de koffiepot drinken. Titte maakt een gebaartje naar Muis om bewust te zwijgen. Ze kijken vol verwachting toe als Leon de koffiepot pakt en aan z'n mond zet. Leon drinkt enkele slokken van de teut en zet zondermeer de koffiepot terug op de kachel)

MUIS: (verbaasd tot Leon) Hoe...? Is die koffie nie heet...?

LEON: Nee, da's lekkere koffie!

TITTE: Onze Leon da's gene normale. Die kan kokend lood drinken, da voelt 'm nog nie.

MUIS: Onze Leon is ne goeie om de hel warm te stoken.

LEON: (op zelfde toon) Onze Leon gaat nie naar de hel, onze Leon gaat naar den hemel, rijstap mee bruine suiker eten met een gouden lepelke. En gemaakt van geitenmelk hé!

(De telefoon rinkelt. Titte wil de telefoon opnemen)

LEON: (tot Titte) Wat gaat gij doen...?

TITTE: Den telefoon oppakken. Waarom?

LEON: Da mag toch nie van ons moeder.

TITTE: Voor ene keer kan da geen kwaad.

(Titte neem de hoorn op)

TITTE: (door hoorn) Hallo, mee den Titte. - - - Nee madam, ik versta er geen kloten van. Wacht efkes madam, ik ga ons moeder roepen. (haakt in, dan tot Leon) Ze klapten Frans aan de andere kant en ze riepen nogal hard. (roept aan de keukendeur) Moeder, daar is telefoon voor u...!

(Jet komt van de keuken en neemt de hoorn van de haak)

JET: Hallo...? (tot Titte) Tiens, daar is niemand...!

TITTE: (verwonderd) Hoe kan da...? (neemt de hoorn over en luistert) Hoe is da nu mogelijk...? Die is weg zèg...!

MUIS: Natuurlijk, gij se kieke. Ge haakt den hoorn in.

TITTE: Jammaar, ik heb toch gezegd da ik ons moe ging roepen en da ze efkes moesten wachten.

MUIS: Ja, maar ge moogt dan nie inhaken, hé Titte.

TITTE: Oh, da wist ik nie.

JET: Als ze me nodig hebben dan zullen ze wel terugbellen.

TITTE: Ze klaptten Frans.

JET: Dan zal 't Marie-Louise, mijn nicht uit Frankrijk, wel zijn.

TITTE: Amaai, da is ook nie bij de deur. Nu begrijp ik waarom die zo hard riep.

(De telefoon rinkelt opnieuw. Jet neemt op. Onder het telefoongesprek komt ook Vava van de keuken)

JET: (door hoorn) Hallo. - - - - Oui, 't is avec Jet van de keitenboerderij. Marie-Louise, zijt gij 't? - - - - Ja. - - - - Jaja, - - - - Okee, laat ze maar komen. - - - - Jaja, natuurlijk kost deez gesprek veel geld. Maak 't dan maar kort. - - - - Jaja, da komt in de sacosse. Au revoir. (haakt in, dan tot de zonen) Wilt ge nu eens iets weten? Celineke, de dochter van mijn nicht uit Frankrijk, komt hier nog eens logeren. Ze moet voor 't school een Nederlandstalige thesis maken over een geitenboerderij. En dan kan ze gelijk haar Nederlands wat bijschaven, zegt ze.

MUIS: Celineke...? Da fijn dingske uit Frankrijk...?

JET: Jammaar Muis, da is nu geen fijn dingske meer hé. Die is ondertussen ook al 25 jaar geworden.

MUIS: Hoelang blijft ze?

JET: 14 dagen.

LEON: Ze mag komen als ze wil, ik versta toch geen fluit van al wat ze zegt.

TITTE: Da's nie erg Leon, zij verstaat u ook nie.

JET: Allé kom, nu gaan we nog een beetje werken hé. (pusht de zonen met haar stok) Vooruit luieriken, schiet maar in actie...!

(De drie zonen af naar stal. Bij de deur vegen ze weer alledrie hun voeten)

JET: (tot Vava) Doen die da nu om te lachen?

VAVA: Wà...?

JET: Hun voeten vegen aan de mat als ze buitengaan.

VAVA: 't Verstand da ge nie hebt kunt ge ook nie gebruiken.

JET: Ze zijn toch naar 't school geweest hé.

VAVA: Ja, maar nie lang.

(Robert en Francine komen binnen langs de keuken. Francine is weer dronken zoals steeds)

FRANCINE: Ne goeiendag allemaal.

JET: (tot Robert) Gij komt ook nog eens af?

ROBERT: Ja moeder, ik zou wel meer willen komen, maar zij daar hé...! (gebaartje naar Francine)

FRANCINE: Ligt 't weer aan mij, ja? GIJ hebt meestal geen goesting om te komen, hé meneer! (richting Vava) En als ge hier al iets te drinken zou krijgen dan

kwamen wij elke dag.

VAVA: De koffiepot staat altijd op de stoof.

(Francine stoot bijna een piedestalleke om)

FRANCINE: Oei...!

(Jet herschikt het piedestalleke)

JET: (gemeend tot Francine) En gij zijt weer in gelukkige toestand, zie ik.

VAVA: Amaai nie, ik riek haren adem tot hier!

FRANCINE: Ik heb er maar eentje gedronken.

ROBERT: Eén fles, bedoelt ge.

FRANCINE: Héla..., héla...! (maakt gebaartje met haar vingers dat Robert moet zwijgen)

ROBERT: Ze drinkt elke dag een fles porto leeg.

FRANCINE: Ja, omdat ik anders depressief ben.

JET: Daar kunt ge ook medicamenten voor pakken.

FRANCINE: Geen enkel medicament helpt nog. Wat moet ne mens dan doen? Just, een fles porto achterover kappen.

ROBERT: Francine, wanneer gaat gij nu eens toegeven da ge verslaafd zijt aan den drank...!

FRANCINE: En aan wà zijt gij verslaafd, meneer den ingenieur?

ROBERT: Och laat me gerust.

FRANCINE: Gij kunt ook nie veel verdragen van mij hé.

ROBERT: (tot Jet) Is uwe rug nog nie beter, moeder?

JET: Ge ziet wat ge ziet hé. Als ik me beweeg dan kraakt mijne rug gelijk een versleten trottinet.

(Jet strompelt af naar de keuken)

FRANCINE: (tot Vava) Is hier echt niks te drinken? Ik stik van den dorst.

VAVA: Ja koffie..., zoveel ge wilt. En is de pot leeg dan zetten we verse.

FRANCINE: Koffie moet ik nie hebben, die bruine drek. Daar wordt ge ziek van.

VAVA: En van elke dag een fles porto te drinken nie, of wà...?

FRANCINE: Daar hedde gij nu eens geen fluit mee te maken wat ik drink. Hedde da verstaan, ouwe pee...!

VAVA: Ge hebt sjans da ge zone goeie vent hebt. Bij mij was da nie waar hé, want ik sloeg de fles porto kapot op uwe kop, wette da, madam toertjes...!

(Muis, Titte en Leon komen weer op van de stal)

LEON: Dag Robert. Dag Francine.

ROBERT: Dag Leon, dag Muis, dag Titte.

LEON: Hoe is 't?

ROBERT: Slecht. Als ge elke dag met zo'n zat ding als zij daar over 't straat moet lopen dan kan 't nie goed zijn, hé Leon.

FRANCINE: (haalt zwaar uit naar Robert) Moet ik uwen boek ook eens opendoen?

ROBERT: Hebt gij klagen over mij?

FRANCINE: Ja...! Ja...! Moet ik hen ook vertellen dat ge mij al maanden niet meer aanraakt...?

ROBERT: Da doe ik wèl! Maar da voelt gij nie omdat ge elke avond zat zijt!

(Onder volgende dialoog begint Francine de Muis en Titte, die inmiddels aan tafel zitten, uit te dagen door hen in het gezicht en door hun haren te strelen)

FRANCINE: (vervolgt tot Robert) En als ge nog wat veel opmerkingen hebt over mij dan zal ik binnenkort eens nen andere vent gaan zoeken. Ene die mij wèl durft aanraken. En ene die kan verdragen da ik een beetje drink en van 't leven geniet.

(Muis en Titte reageren eerder terughoudend. Nu tracht Francine hetzelfde te doen bij Leon)

FRANCINE: (vervolgt tot Robert) ...en ene die heel den dag nie rond mijne kop zaagt, gelijk gij.

(Leon kan echter niet verdragen dat Francine ook hem door de haren streelt. Hij grijpt haar pols beet. Ze wil terugtrekken maar Leon houdt haar in z'n greep)

LEON: (stil maar ernstig tot Francine) Als ge da nog ene keer doet dan breek ik uwe pols...!

FRANCINE: (tot Robert en Vava) Zèg, kom mij eens helpen, de Leon wil mij nie loslaten...!

VAVA: (legt z'n hand om de schouders van Leon) Kom Leon, laat haar nu maar los. Kom, 't is goed zo.

(Na enig aandringen van Vava laat Leon haar pols los. Francine wrijft over haar pijnlijke pols en zet een stapje achteruit)

FRANCINE: (tot Leon) Daar kunt ge voor in den bak vliegen, hé maatje, da wette toch...!

VAVA: Ge hebt sjans da ge hier te doen hebt met drie brave gasten.

FRANCINE: Wat zouden ze mij anders doen...? Verkrachten...? Poeh, ze weten niet eens waar de klepel hangt!

VAVA: Da gaat binnenkort veranderen!

FRANCINE: Oh ja, wanneer? Als Pasen op ne kruiwagen valt zeker. Ik weet wat die gasten nodig hebben, een passionele vrouw gelijk ik.

(Francine gaat tot bij Titte en trekt z'n kop tegen haar boezem. Titte snakt naar adem)

FRANCINE: Zelfs dààr kunnen ze nie tegen...!

ROBERT: (protesteert) Is da nu bijna gedaan, Francine! Laat die mannen gerust!

FRANCINE: (roddelt over Robert) Wil ik nog eens een geheim verklappen? Wist ge dat mijne Robert rotonde-vrees heeft? Hij rijdt 's morgens naar z'n werk 35 km om, om toch maar niet over de rotonde te moeten rijden. Hij verstijft van

de schrik als hij met zijn auto op ne rotonde komt....

ROBERT: (geïrriteerd) 't Is al goed, Francine.

FRANCINE: (vervolgt) ...Achter ons claxonneren dan alle auto's, en dan krijg ik altijd ne rooie kop van verlegenheid. En wil ik nog eens wat zeggen, toen wij pas getrouwd waren wilde Robert altijd dat ik vieze woorden sprak als we bezig waren. En...

VAVA: (onderbreekt luid) Nu is 't genoeg met die zever...!

(Wendy op van de keuken. Ze begint af te stoffen)

FRANCINE: (ad Wendy) Amaai, sinds wanneer hebt ge hier werkvolk staan? (gaat tot bij Wendy) Hier zijt ge nog nie geweest mee uw stofvod! (wrijft met een vinger over het meubel) Kijk eens, zo zwart als ne moor!

WENDY: Madam, mag ik mijn werk doen alstublieft?

FRANCINE: Noemt gij da "werken"? Wordt gij daar nog voor betaald ook? Amaai, da' rap verdiend, zou ik zeggen.

(Het wordt teveel voor Leon. Hij wil op Francine stuiken, maar Muis en Titte houden hem tegen)

TITTE: Leon kalm, ga hier aan tafel zitten...!

MUIS: Kalm Leon. Blijf kalm....!

TITTE: (tot Francine, ad Leon) Ik zou 'm nu maar gerust laten, want hij is in staat om uwe kop uit te trekken!

FRANCINE: Waarom? Ik zeg toch alleen maar de waarheid.

VAVA: (tot Francine) Als ge naar hier komt om ambras te maken dan heb ik liever da ge vertrekt.

FRANCINE: Kom Robert, we zijn de pist in. Hier krijgen we toch niks te drinken. (af langs de keuken)

ROBERT: (verontschuldigt zich) Sorry, ik kan er ook niks aan doen.

VAVA: Ik denk da ge er toch eens moet over nadenken om verder te gaan met haar. Of 't wordt uwen ondergang, maat!

ROBERT: Ja, da weet ik, Vava. Maar haar ouders willen er nie van weten.

VAVA: Soigneert u nog. (schouderklopje)

ROBERT: Saluut allemaal. (af langs keuken)

VAVA: (tot Wendy) Nu hedde den andere kant van de familie ook eens gezien.

WENDY: (maakt drinkgebaartje) Precies goed geladen.

VAVA: Ja, ze kapt haar eigen elke dag vol met porto. En 't schoonste van al is da die morgen nie meer weet wat hier vandaag gebeurd is hé!

WENDY: Da hedde mee iemand die verslaafd is. Nonkel Frans had just hetzelfde. Maar 't is een hel voor de mensen die er bij inwonen.

MUIS: Ik doe mijnen hoed af voor onze Robert omdat hij 't zolang bij haar kan uithouden.

TITTE: En dan moete weten da onze Robert ne belangrijke post heeft op de fabriek hé. Da is nen ingenieur hé. Die heeft 30 man onder hem staan.

VAVA: 't Is zonde, maar wat doet ge eraan.

WENDY: Is Leon ècht zo sterk als ze zeggen?

MUIS: Ja, we hebben gisteren een wiel van de mestkar moeten vervangen en we

hadden zelfs geen krik nodig met onze Leon erbij.

TITTE: (vervolgt) Tijdens de laatste boerenbetoging in Brussel heeft onze Leon zelfs een buske van de police op z'n zij geduwd, met de agenten er nog in hé. En alleen hé...!

LEON: (met schrikgebaartje) Die hebben ze genepen se...!

MUIS: Die agenten durfden zelfs nie uit hun buske komen.

LEON: Al maar goed want ik had ze een voor een de kop ingeslagen, zo kwaad was ik!

MUIS: En toen de police met 't waterkanon afkwam heeft onze Leon die spuit 90° geplooid.

TITTE: Maar toen we na de betoging terug naar huis wilden komen heeft 'm de verkeerde bus gepakt.

MUIS: (vervolgt ad Leon) Stapt die stommerik toch in een bus vol flikken zeker.

LEON: Amaai, daar hebben ze mij nogal getrakteerd met hun matrakken.

TITTE: Als ge goed kijkt ziet ge 't nog aan zijn gezicht.

LEON: Ze hebben me daar zelfs in den bak gestoken op 't politiebureel.

WENDY: En had ge daar goed logement?

LEON: 's Nachts om 12 uur was ik 't daar beu en ben ik gaan lopen.

WENDY: Kunt ge daar zo maar buiten als ge wilt?

LEON: Neenee, ge moet eerst de tralies plooiën hé. En bij den ingang heb ik twee policen met hunne kop tegeneen geslagen.

MUIS: Naar 't schijnt ligt er nu nog altijd ene van in de coma.

WENDY: En toen waart ge buiten?

LEON: Jaja.

TITTE: Jaja, maar vanaf toen is 't pas ècht verkeerd gelopen!

LEON: Ja, ik was mijne weg kwijt. En toen heb ik aan nen taxichauffeur de weg naar de statie gevraagd. Maar in Brussel klappen ze Frans hé! Ik verstond daar geen kloten van en hij verstond mij nie. Toen ik de statie gevonden had heb ik drie dagen in den trein gezeten. Waar da ik overal gezeten heb, man man man...., héél de wereld heb ik gezien op drie dagen tijd.

MUIS: En toen hebben ze 'm een plakkaat rond zijne nek gehangen waarop stond "VERLOREN REIZIGER".

TITTE: De volgende keer als we nog eens naar Brussel gaan betogen dan mag onze Leon nie meer meegaan.

LEON: Jawel, maar dan rijd ik met onzen eigen tractor naar ginder en dan pak ik een volle kar mest mee en die kap ik leeg aan Manneke Pis z'n voeten.

DOEK

DERDE TAFEREEL

(DRIE DAGEN LATER. LATE NAMIDDAG)

(Gesprek tussen Jet en Vava)

VAVA: ...en wat zeiden die ouders van Francine?

JET: Daar valt nie mee te klappen. Zij schuiven zelfs de schuld nog in onze Robert z'n schoenen.

VAVA: Hoe kan da nu?

JET: Ja, leg 't maar uit hé. Ik zeg nog eens, daar valt gewoon nie mee te klappen. Ik wil die mensen nooit meer zien!

VAVA: Steek 't nie in uwe kop en laat ze hunne stront zelf opkuisen, Jet.

JET: Onze Robert is ook ne zoon van mij hé. Ik wil mijn eigen kinderen nie voortrekken, maar zoals 't er nu daar aan toe gaat, wel ik heb compassie met onze Robert.

VAVA: (ad foto tegen de schouw) Ik ben al blij da onze Fik da allemaal nie meer moet meemaken.

JET: Nee, die schoot Francine gegarandeerd een cartouche in haar kont!

VAVA: Ja, en dan kunt ge voor madam nog zelf in den bak gaan zitten ook.

JET: De wereld is nie rechtvaardig, maar wat doet ge eraan!

VAVA: (zet zich zuchtend in z'n zetel) Waar zit Wendy?

JET: In de keuken. Ze is bezig aan 't eten.

VAVA: Zèg, en waar blijft die relatietherapeute? Daar had gij toch voor gebeld, hé Jet?

JET: Ja, die zou vandaag langskomen. En als 't aan hare familienaam ligt dan zal da hier rap opgekuisd zijn.

VAVA: Hoe heet ze dan?

JET: Madam Kirrewiet.

VAVA: Amaai, wat gaan ze hier binnenschieten!

JET: Maar ze was heel vriendelik aan den telefoon en ze begreep de situasie hier direct. En toch klonk ze zo'n beetje mysterieus.

VAVA: Da mysterieuze hebben de spychologen en spychiaters ook hé.

JET: Da is omdat die allemaal zot geleerd zijn.

VAVA: Die drie gaste van ons weten daar toch niks van hé?

JET: Neenee, ik heb er niks van teen hen verteld.

VAVA: Ik ben eens benieuwd of 't allemaal iets zal uithalen.

JET: 't Was uw idee hé.

VAVA: Jaja, maar ik geloof daarin. Voor alles zijn er spesialisten.

JET: Behalve voor mijne rug.

VAVA: Nen auto met een versleten carrosserie repareren ze ook nie meer hé.

JET: Merci, gij geeft mij goeie moed.

(Wendy komt van de keuken. Ze trekt haar keukenschort reeds uit)

WENDY: (tot Jet) Okee, dan ben ik ermee weg voor vandaag.

JET: Ja, mercikes Wendy.

WENDY: Het eten is gereed, ge moet 't alleen nog opwarmen. En ik heb, zoals gevraagd, 8 grote worsten gebakken.

VAVA: Da hedde gij goed gedaan, Wendy.

WENDY: Ik vraag me wel af wie hier die worsten allemaal gaat opeten?

JET: Och manneke, 't is nie te begripen wat die mannen naar binnen spelen. Wette gij da die twee broden per dag opeten.

WENDY: Zij met hun drie toch nie?

JET: Jawel. En dan zwijg ik nog van de patatten.

WENDY: Nu begriip ik waarom da er in 't berghok drie diepvriezers staan.

VAVA: Ze werken er ook voor, hé Jet. Ge moet eerlijk zijn.

JET: Jamaar, ik zeg nie da we er klagen van hebben, maar... (bedenkt zich) ...och da zal ik u nog wel eens vertellen op nen andere keer.

(Titte komt kermend binnen met een geblesseerde duim, gevolgd door Leon)

JET: Wat nu...?

LEON: Een stuk van zijnen duim.

VAVA: Hoe komt da?

TITTE: Ik was de poort van onze Gust aan 't repareren en ik heb met den hamer op mijnen duim geslagen.

VAVA: Dan moet ge volgende keer uwen hamer met twee handen vasthouden.

TITTE: Waarom...?

VAVA: Dan kunt ge toch nie op uwen duim slagen.

LEON: Och, 't is maar ne lap lomp vlees eraf.

WENDY: (inspecteert de wonde aan Titte z'n duim) Da is een flinke wonde. Volgens mij moet da genaaid worden.

TITTE: Van spuiten heb ik schrik hé!

LEON: Wil ik het kapmes halen en uwen duim er helemaal afkappen?

TITTE: Ja, gij moet er nog mee lachen!

JET: Hou er nen handdoek onder, mee al da bloed op mijne vloer!

(Ondertussen is de EHBO-doos bovengehaald. Leon verzorgt de wonde)

WENDY: Wil ik u efkes helpen, Leon?

(Als Leon en Wendy dicht bij elkaar zijn is er weer abnormaal oogcontact tussen hen. Wendy legt een pleister op de wonde van Titte)

WENDY: (tot Titte) Is 't goed zo..? Toch nie te vast?

TITTE: Nee, 't gaat wel.

WENDY: Ik ben er dan mee weg, hé mensen. Bij leven en welzijn, tot morgen hé.
(af langs de keuken)

LEON: Kom Titte, wij gaan nog efkes voortdoen.

JET: Seffens gaan we eten hé.

LEON: Ja moeder. Mijnen buik rammelt van den honger.

(Leon en Titte af naar de stal, voeten vegen)

VAVA: Jet, wat vindt gij van die Wendy?

JET: Ze is nog maar drie dagen hier, maar ik vind da die hier heel goed helpt.

VAVA: Ja, en ze is vriendelijk hé.

JET: En ze kan ook lekker koken.

VAVA: Zoiets moesten we hier voor altijd in huis hebben hé.

(Geklop op de deur)

JET: Ja, binnen.

(Relatietherapeute madam Kirrewiet komt binnen. Zij draagt een bril en is van het mysterieuze type)

MADAM KIRREWIE: Een goeiedag beiden. Ik ben mevrouw Kirrewiet, relatietherapeute. Zit ik hier op het juiste adres?

JET: Jaja madam, ik had met u gebeld.

(Madam Kirrewiet staart te lang naar Vava, maar die kruipt snel gegeneerd in zijn zetel en verstopt zich achter z'n krant)

JET: (ad Vava) 't Is nie voor hem da ge moet komen, zenne madam.

MADAM KIRREWIE: Voor wie dan wel...?

JET: Voor mijn drie zonen.

MADAM KIRREWIE: Ach ja, die hadden een trauma opgelopen zeker toen hun vader in de pikdorser gevallen was.

JET: Just madam. Onze Fik is daar ingevallen en er gemalen weer uitgekomen. En sindsdien durven mijn drie zonen nergens nog iets insteken hé!

MADAM KIRREWIE: Natuurlijk zijn zij bang dat hèt dan ook gemalen zal worden.

JET: Just madam. Stel u voor da ze moeten gaan vrijen, en ze moeten..., allé ge begrijpt me wel, hé madam!

MADAM KIRREWIE: Jaja, ik begrijp u volkomen. Kan ik uw drie zonen eens spreken alstublieft?

JET: Ik zal ze eens roepen. Ze zijn in de stallen aan 't werken.

VAVA: Elke dag 200 geiten en nen bok soigneren, moet ge nie onderschatten, zenne madam.

JET: (roept furieus luid aan de staldeur) Muis...? Leon...? Titte...? Naar hier komen, en laat 't nie te lang duren hé...! (tot Kirrewiet) Ze zullen direct hier zijn, madam.

MADAM KIRREWIE: Ik hoop 't want ik heb niet zoveel tijd. Er wachten nog patiënten op mij.

(Madam Kirrewiet zet zich reeds aan tafel)

MADAM KIRREWIE: (tot Jet) Zijn zij uw enige kinderen?

JET: Nee madam, ik heb er vier. Den oudste is getrouwd.

MADAM KIRREWIE: Tiens..., dat is raar. En de drie andere hebben niet de neiging om naar een partner op zoek te gaan?

JET: Nee, ik weet nie wat er aan die mannen scheelt.

MADAM KIRREWIE: Dan moet er toch altijd ne kronkel zijn in hun hersenen die...

VAVA: (vervolgt) ...die nie werkt. Da heb ik ook al gedacht, madam.

MADAM KIRREWIE: En wij zijn er natuurlijk om die kronkel...

VAVA: (vervolgt weer) ...ne slag te geven zodat alles terug op z'n plek schiet.

Jamaar, ik had wel gedacht da 't zoiets zou zijn, jaja.
 MADAM KIRREWIET: (gemeend tot Vava) Mag ik nu verder praten alstublieft?
 VAVA: Ja sorry madam, maar ik ben er zo van aangedaan hé.
 MADAM KIRREWIET: Wil u misschien ook een behandeling van mij...?
 VAVA: Neenee madam, ik wil maar zeggen da...
 JET: (onderbreekt) Laat madam 't nu maar eens efkes zeggen.
 VAVA: Jaja, doe maar, doe maar. (verschuilt zich weer achter z'n krant)

(De drie zonen komen binnen en vegen hun voeten)

TITTE: Is 't eten gereed...?
 JET: (stil tot de zonen) Zet uw klak af...! En beleefd zijn hé...! En klap met twee woorden...! (tot Kirrewiet) Da zijn ze, madam. (stelt hen voor) De Muis, de Leon en den Titte.
 MADAM KIRREWIET: (schudt hen de hand) Aangenaam. Ik ben mevrouw Kirrewiet, relatietherapeute.
 TITTE: Zijde gij van Peute? Waar ligt da ergens, madam?
 LEON: Nooit van gehoord.
 MUIS: Volgens mij ligt da ergens aan de kanten van Char-le-roi.
 MADAM KIRREWIET: Neenee heren..., (articulerend) ...ik ben re-la-tie-the-ra-peu-te. Ik maak alles recht wat krom is.
 LEON: Da komt goed uit. De poort van onze Gust staat zo krom als de staf van Sinterklaas.
 MADAM KIRREWIET: Neenee heren, ik tracht opgelopen trauma's te laten verdwijnen. Voorgoed. En ik hoor dat jullie alledrie met een trauma zitten.

(De heren bekijken elkaar, halen hun schouders op en horen het in Keulen donderen)

TITTE: (stil tot Jet) Is da nen dokter...?
 JET: Iets in die aard.
 TITTE: (tot Kirrewiet) Ja, ik zat verleden week met een trauma in mijne nek, maar da is ondertussen al weer beter. Wat uierzalf eraan en klaar is Kees.
 MADAM KIRREWIET: Nee, een trauma zit dieper, geloof me heren. Dus we gaan nu proberen dat uit de wereld te helpen. Vandaag zal ik een eerste consultatie houden, daarna nemen we een besluit en zien we wàt we eraan kunnen doen. Begrepen...? Ik zal u eerst enkele vragen stellen. Maar ik hoop dat u mij telkens een eerlijk antwoord geeft. Zet u bij aan tafel alstublieft.

(Muis, Titte en Leon zetten zich aan tafel in afwachtende houding met vragende blikken naar Jet. Ze rollen onbewust en nerveus hun pet op. Madam Kirrewiet haalt een blocnote en een bic tevoorschijn)

MADAM KIRREWIET: (tot de zonen) Hebben jullie ooit een seksuele relatie gehad met een meisje?

(Alledrie ontkennen mimisch)

MADAM KIRREWIET: (noteert) Neen dus. Hebben jullie ooit een seksuele relatie gehad met een dier?

(Vava luistert aandachtig mee. Als de zonen hem aankijken verstoep die zich weer achter z'n krant)

MADAM KIRREWIET: Je woont hier op de boerderij tussen vele dieren. Dus je hebt hier dagelijks de kans, niet waar?

TITTE: (wrijft langs z'n kin) Wat moeten wij daarop antwoorden, joeng!

MUIS: Ja, da zijn moeilijke vragen, die ge ons stelt.

VAVA: (helpt hen met bijhorend gebaartje) Kirrewiet vraagt of ge ooit op een geit...

JET: (berispt Vava streng) Zwijg...!

MADAM KIRREWIET: Wel heren...? Wat is uw antwoord...?

(Alledrie ontkennen)

MADAM KIRREWIET: Dus als ik 't goed begrijp is er nog nooit in uw leven ècht seksueel contact geweest?

LEON: (steekt z'n vingertje op) Ik heb ooit wel eens ècht contact gehad, toen ik aan den 380 van 't melkmachien zijn blijven hangen...! En da was me toen nie meegevallen, moet ik zeggen. Mijn haar kwam recht omhoog en er kwam rook uit mijn oren! Ik zei in m'n eigen, was is me da hier allemaal...!

MADAM KIRREWIET: Ge zit hier met 200 geiten en nen bok, heb ik gehoord. Die planten zich voort, ja. Dat is 't leven. Maar kan er iemand van u hetzelfde doen gelijk die bok?

TITTE: (steekt z'n vingertje op, mekkert dan) Mèèèèè....!

MADAM KIRREWIET: (noteert, dan tot Muis) Heb jij al eens ooit een naakte vrouw gezien?

MUIS: Ja, amaa, met alles erop en eraan.

MADAM KIRREWIET: En had je op dat moment het gevoel van "ik wil maar ik kan niet"...?

MUIS: Natuurlijk, ik zat in de cinema.

MADAM KIRREWIET: (loert over haar bril, dan stil tot Jet) Het zijn inderdaad drie zwaar gevallen, mevrouw.

VAVA: Wenst u koffie, madam?

MADAM KIRREWIET: Nee, alstublieft geen koffie...! De hormonen maken een duidelijk ommekeer bij het drinken van koffie.

JET: Ja, en da drinken ons mannen wel héél veel hé.

MADAM KIRREWIET: 't Is beter dat ze vanaf nu thee drinken. Dat is beter voor... (met gebaartje) voor euh...

VAVA: (vervolgt) ...voor de evacuatie.

MADAM KIRREWIET: Juist.

VAVA: Nu da ge 't zegt..., (wrijft over z'n buik) ...mijn evacuatie loopt ook nie altijd gesmeerd, madam. (tot Jet) Da's waar hé Jet, 's morgens moet ik soms lopen als ik naar de koer moet.

MADAM KIRREWIET: Kunnen we verder gaan, ja? Nu gaan we de vingers even onderzoeken. (tot de drie zonen) Leg gewoon uw hand hier op de tafel met de rugzijde naar beneden.

TITTE: Moet ik op mijne rug gaan liggen...?

MADAM KIRREWIET: Nee, uw hand alstublieft.

TITTE: Moet ik mijn hand op mijne rug leggen...?

MADAM KIRREWIET: Nee. Luister, jullie leggen de hand op deze manier op tafel...
(doet het hen voor) ...met de handpalm naar de luster gericht.

LEON: (na dat hij naar het plafond heeft gekeken) Wij hebben gene luster madam,
da's een daglicht.

(Madam Kirrewiet begint het duidelijk op haar zenuwen te krijgen en zucht)

VAVA: (tot de zonen) Ge moet gewoon uw handen op tafel leggen, zó...!

(De zonen leggen nu hun hand op de tafel)

MADAM KIRREWIET: (monstert de handen) Ik mag wel stellen dat uw handen er
niet zo hygiënisch uitzien. En ik mag ook stellen dat er zelfs een duidelijke
geur van dierlijke uitwerpselen is waar te nemen.

TITTE: Bij mij hangt nog geitenmest aan. (spuwt in z'n hand, reinigt die aan z'n
broek en legt z'n hand dan terug op de tafel)

MADAM KIRREWIET: (onderzoekt de vingers van Muis) Nu moet je van mij
aannemen dat elk van jouw vingers iets weergeeft over jouw leven.
Bijvoorbeeld de pink. De pink heeft te maken met "werken". En ik zie aan
jouw pink dat je elke dag hard werkt. De ringvinger is "trouw". Volgens mij
ben jij heel trouw. Dan hebben we de middelvinger, die toont iets over jouw
"gezondheid". En volgens mij wordt jij minstens 100 jaar. Vervolgens hebben
we de wijsvinger. Daaraan kunnen we zien hoe "nieuwsgierig" jij wel bent.
En volgens mij ben jij héél nieuwsgierig.

LEON: Natuurlijk, mee zijne wijsvinger zit onze Muis altijd in z'n neus te peuteren.

MADAM KIRREWIET: Geen probleem, dat noem ik gezonde nieuwsgierigheid.

MUIS: (verdedigt zich tot Leon) Als gij gaat vissen wilt ge toch ook altijd zien wat ge
gevangen hebt.

MADAM KIRREWIET: (vervolgt) En dan hebben we de laatste vinger, de duim...!
De duim toont ons hoe je staat tegenover "seks". (inspecteert hun drie
duimen) En ik zie dat jullie er alledrie nogal een flinke kanjer van een duim
hebben aanstaan, dus ook dàt kan geen onoverkomelijk probleem zijn.

(Titte houdt zijn duim verticaal voor z'n gezicht, Leon kijkt mee)

LEON: Die van onzen Titte staat zelfs krom!

MADAM KIRREWIET: Dat wil zeggen dat hij op dit eigenste moment een geweldige
piek heeft.

MUIS: Da heb ik altijd al gedacht. Die piek van onze Titte is zelfs groter dan onze
piek van de kerstboom!

MADAM KIRREWIET: (verbetert) Met "piek" bedoel ik een hoogtepunt. (tot Titte)
Nu...! Is het niet...?

TITTE: Nee madam, ik heb mijne piek vandaag al gehad toen ik met den hamer op
mijnen duim sloeg!

MADAM KIRREWIET: Ik hoop dat jullie begrijpen wat ik hier allemaal vertel?

LEON: Ik snap er genen bal van.

MUIS: Ik ook nie.

TITTE: En ik nog minder.

MADAM KIRREWIET: We zullen afspreken voor de toekomst..., indien je in de omgeving bent van een vrouw, dan laat je je gewoon ontspannen en losjes gaan. Je volgt gewoon de opkomende driften die binnenin je zitten.

MUIS: Maar nu versta ik 't.

MADAM KIRREWIET: Eindelijk.

MUIS: Dus als wij in den Aldi aan de kas staan te wachten en we zien daar een knappe griet dan vliegen wij daarop, en dan...

MADAM KIRREWIET: (onderbreekt) Nee, nee, nee...! Dat heb ik niet gezegd. Ik bedoel alleen maar "Let the beast go...!" (dan met zwoele stem opnieuw, "Let the beast go...!")

(De drie zonen luisteren aandachtig en met open mond)

LEON: Ik kan nie volgen. (tot Titte en Muis) Gij wel...?

MADAM KIRREWIET: Laat het beest in u los...! Los, los, los...!

MUIS: Moeten wij de beesten loslaten...?

MADAM KIRREWIET: Natuurlijk.

TITTE: (tot Muis) Ik ga ons geiten nie vangen als gij ze loslaat, hé maat!

MADAM KIRREWIET: (met diepe zucht) Voor vandaag houden we ermee op. Bedankt heren voor deze eerste sessie.

MUIS: Da was gere gedaan, madam.

(De zonen af langs de stal, maar ze vegen weer hun voeten)

MADAM KIRREWIET: (tot Jet) Mevrouw, mag ik vragen waarom zij hun voeten vegen als ze naar de stal gaan...?

JET: Och madam, ze doen alles wat ge hen vraagt.

VAVA: Zelfs méér dan dà...!

MADAM KIRREWIET: Ik stel voor dat ik deze week nog eens een keertje langskom.

JET: Als gij da nodig vindt, ja.

MADAM KIRREWIET: En zou het erg op prijs stellen als jij en opa de jongens ook wat zouden aanmoedigen.

VAVA: Wij doen niks anders, madam.

MADAM KIRREWIET: Hoop doet leven, het moet één keer losbarsten.

VAVA: En dan zou ik er nie gere te dichtbij willen staan want da gaat ne knal geven, vrees ik.

(Jet berispt Vava mimisch)

JET: (dan tot Kirrewiet) Sorry voor de opmerking, madam. Hier laten ze zich nogal eens vlug gaan, ziet ge.

MADAM KIRREWIET: Het was beter dat de zonen zich wat meer lieten gaan. Maar ja, daar werken we aan, niet waar. (veert recht) Dan ga ik er nu maar eens vandoor. Zal ik de rekening opsturen of rekenen we nu meteen af?

JET: Neenee, zeg maar hoeveel da 't is? (haalt reeds haar geldbeugel uit de kast)

MADAM KIRREWIET: 175 euro alstublieft.

JET: (bedenkt zich) Stuur de rekening dan toch maar op. (steekt de geldbeugel

terug in de kast)
MADAM KIRREWIE: Okee, tot de volgende keer dan.

(Madam Kirrewiet schudt handjes. Jet laat haar uit via de keuken en keert daarna weer)

JET: Wà zegt die..., 175 euro voor die zever...! Daar ben ik echt nie goed van hé.

VAVA: Amaai, die is hier nog geen kwartier binnen geweest.

JET: 't Was uw idee om die naar hier te halen hé!

VAVA: (ontwijkt onderwerp) Jet, gaan we nog nie stillekes eten? Ik krijg ook honger hé. En zolang wachten is héél slecht voor mijn... evacuatie!

JET: Ik zal 't eens gaan opwarmen. Roept gij de mannen maar in de stal. (af naar de keuken)

(Vava kuiert speculerend door de kamer. Hij haalt de portefeuille uit z'n broek, bekijkt de inhoud en steekt hem terug op zak)

VAVA: (roept aan de staldeur) Komen eten...!

(De drie zonen komen binnen en vegen hun voeten)

VAVA: Gij stond aan de deur te wachten zeker...?

TITTE: Zèg, wij zien scheel van den honger.

MUIS: Wat wilt die madam met ons doen?

VAVA: Niks.

LEON: Waarom moesten wij dan ons handen laten zien?

TITTE: Waarom stelt die ons zoveel vragen?

MUIS: En wat heeft onze Gust daarmee te maken?

VAVA: Verstaat gij da nu ècht nie...?

MUIS: Nee.

TITTE: Ik ook nie.

LEON: En ik ook nie.

VAVA: Okee dan gaan we de grove middelen inzetten. (haalt de portefeuille uit z'n zak) Hier is 300 euro...!

TITTE: Wat moeten wij met 300 euro doen?

VAVA: Ge gaat u seffens wassen, ge trekt uw goei kleren aan en ge gaat deze avond naar die café op de grote steenweg, waar da die rode lichtjes branden aan de venster.

MUIS: Daddy's Hobby...?

VAVA: Just. Zijt ge daar al geweest, of wà...?

MUIS: Nee, daar komen we nogal eens voorbij met onzen tractor.

VAVA: Daar gaat ge deze avond naartoe.

TITTE: Waarvoor?

VAVA: Ge gaat daar binnen, ge laat uw 300 euro zien en de rest komt vanzelf.

LEON: Wà komt er vanzelf...?

VAVA: Het volgt allemaal zijne gang wel. Zoiets vindt ge met uw ogen toe.

(Vava geeft Muis enkele condooms mee)

VAVA: Hier, pak da ook maar mee!

MUIS: Wat moeten we daarmee doen...?

VAVA: Aantrekken alvorens ge..., allé, ge weet wel hé.

LEON: Waar moeten wij da aantrekken?

VAVA: (begint zich danig op te winden) Da kan me nie schelen, al trekt ge da over uwe kop! Maar oppassen welke deur ge binnengaat want de zijdeur van 't funerarium ligt er vlak naast!

(Jet op van de keuken met een hoge kookpot en zet die op de tafel)

VAVA: (stil tot Muis) Steek da geld maar weg...!

(Muis stopt de condoms direct in z'n zakken)

JET: (ad kookpot) Da is de erwtensoep die Wendy gemaakt heeft. De varkenspoten liggen op den bodem. Daar is er voor iedereen ene, dus nie allemaal tegelijk hé.

(De zonen duiken op het eten als gekken. Iedereen behalve Leon neemt een varkenspoot uit de kookpot)

JET: Ge moet er nie voor vechten hé!

MUIS: Jamaar, wij hebben honger.

VAVA: 't Was beter da ge iets anders had.

(Er wordt van de soep gegeten en ondertussen gelachen)

TITTE: Volgens mij is die madam Kirrewiet zo zot als een achterdeur.

MUIS: Als ge hare naam hoort dan weet ge toch al genoeg zekers.

LEON: Met haar speciale vingers..., hedde gezien wat voor vingers zij er had aanstaan. Daar kunt ge nog nie eens mee in uw oor keuteren.

MUIS: En wat zei die allemaal over onze Gust?

TITTE: En over ons geiten en over seks en zo...? Ik geloof er niks van.

MUIS: (droomt even weg) Ik vraag me toch soms af, als onze Gust de geiten aan 't dekken is, wat gevoel da zoiets geeft.

VAVA: Dan moete da zelf ook eens proberen hé. (met vette knipoog naar Jet)

MUIS: Da is een goed gedacht, dan ga ik da morgen doen.

TITTE: Trek dan maar paar hoge botten aan.

MUIS: Waarom...?

TITTE: Wel, dan kunt ge de achterste poten van die geit in uw botten steken en dan kan ze nie gaan lopen als ge daar achter staat hé.

JET: Durft nie, hé vettigaards...!

MUIS: Och moeder, da was maar om te lachen.

TITTE: Leon, uwe varkenspoot zit nog in de kastrol hé.

LEON: Jaja, da weet ik. Ik zal 'm nu eens gaan vangen se.

(Leon tracht de varkenspoot enkele keren met z'n vork uit de kookpot te vissen, maar dat lukt hem niet)

LEON: (maakt zich boos) Watte milledju..., nie willen bijten. Dan zullen we da eens anders arrangeren...!

(Leon stroopt snel z'n mouw op en nog voor Jet een opmerking kan maken zit hij reeds met zijn arm in de kookpan en haalt er van op de bodem een varkenspoot uit)

JET: (kwaad) Moet ge da zó doen...?

LEON: Als de vis nie bijt dan moet ge ze gaan halen waar ze zitten...! En da is..., op den bodem...! Schol...!
(zet z'n tanden in de varkenspoot)

DOEK

VIERDE TAFEREEL

(DIEZELFDE AVOND)

(Zetstukken vóór het doek. De plaats situeert zich aan bar Daddy's Hobby. Centraal staan drie vensters die verlicht zijn met een rood neonlampje. Achter elke kader zit een prostitué. Op enige afstand zitten Muis, Leon en Titte in hun zondagse outfit op een houten bank braafjes en roerloos voor zich uit te staren. Alledrie hebben ze een opgeblazen condoom over hun kop zodat enkel hun mond nog vrij is)

TITTE: De mijne past nie zo goed. Hij spant een beetje.

MUIS: Ik hoop maar da die straks nie voor m'n ogen schiet want dan zie ik gene steek en dan moet ik op den "tas" werken.

(Vervelende pauze)

TITTE: Leon...?

LEON: Wat is 't?

TITTE: Waarom zegt gij niks...?

LEON: Ik krijg bijna geen adem. (snakt naar adem) Amaai...!

(De condooms worden afgedaan en ze zetten hun pet weer op)

TITTE: En nu...?

MUIS: (tikt tegen z'n binnenzak) Ik heb nog een paar reserve meegekregen van Vava.

(Muis tovert drie condooms tevoorschijn en verdeelt ze)

TITTE: Hedde voor mij geen groter maat?

MUIS: Welke maat moete gij hebben?

TITTE: Ik heb ne 47 van schoen.

MUIS: Die zit er nie tussen. Ik heb wel..., (leest af op de verpakking) ...banaansmaak, aardbei en vanille.

TITTE: Gaan die ons opeten, of wà...?

LEON: Wat moeten wij eigenlijk met die dingen doen?

MUIS: Vava heeft gezegd "over uwe kop trekken".

TITTE: Die zal misschien gedacht hebben da 't ging regenen.

MUIS: (met gebaartje naar de prostituees) Hedde die daar al zien zitten...?

LEON: Waarom zitten die daar?

MUIS: Misschien is da den inkom.

TITTE: Jammaar, wat is daar dan te zien?

MUIS: Volgens mij is da gelijk in de cinema, daar moet ge ook een kaartje kopen voor da ge naar binnen gaat. Kom, we gaan eens kijken.

TITTE: Zouden we nie beter terug naar huis rijden met onzen tractor?

LEON: Hedde schrik?

TITTE: 't Is hier toch maar een raar bedoening. Ik vertrouw 't toch nie helemaal!

(De heren kuieren met de handen in de zakken voorbij de prostituees. Als de vrouwen knipogend lonken voelen de heren zich toch wat gegeneerd. Ze fluisteren)

TITTE: Die rechtse heeft precies iets in haar oog zitten.

LEON: En die linkse heeft rotte tanden. Die zou nie misstaan tussen ons geiten.

MUIS: En die middelste kijkt scheel.

LEON: Natuurlijk, da is van de kou. Da wicht heeft bijna niks aan.

TITTE: (tot een van de meisjes) Hedde gij gene kou...? Trekt uwe frak aan. Seffens pakt ge nog een valling.

LEON: Wat moeten wij doen met het geld da Vava ons gegeven heeft?

MUIS: Afgeven hé.

LEON: Aan wie...?

MUIS: Als ik da eens wist.

TITTE: We zullen eens iets proberen...!

(Titte haalt de 300 euro tevoorschijn en laat z'n vingers langs de bankbiljetten glijden voor het oog van de meisjes. Ze nodigen de heren uit met een lonkend vingertje)

LEON: Oei, ze vragen al om te komen.

TITTE: Ik durf nie...! (steekt het geld weer op zak)

LEON: Maar allé nu, bangerik. Vava heeft gezegd da we hier moesten binnengaan. Het zal zijne gang wel volgen, zelfs met de ogen toe, heeft 'm gezegd.

TITTE: Trek uwe plan, ik ben weg.

MUIS: Hoe...?

TITTE: Ja, ge zoudt den eerste nie zijn die hier met lege zakken terug buitenkomt!

LEON: Allé Titte, broekschijter da ge daar staat! We zijn toch met ons drie. Als er iets gebeurt dan slagen we hier den boel kort en klein hé.

TITTE: Nee, ik moet 't nie weten. Ze gaan mij hier nie plukken! Ik rijd terug naar huis met onzen tractor.

MUIS: En wij dan...?

TITTE: Gij kunt te voet naar huis gaan. Saluut....!

(Titte gaat er vandoor. Leon en Muis gaan toch met enig wantrouwen naar binnen langs de rechtse kant, maar ze keren direct weer naar buiten)

LEON: Wat nu, Muis...?

MUIS: Wij kunnen daar binnen niks gaan doen. We hebben gene frank op sterven.

LEON: Jamaar, en da geld van Vava dan?

MUIS: Da heeft onzen Titte hé. (roept) Titte...? Titte...?

TITTE: (OFF) Ja, wat is 't?

MUIS: Kom eens terug met da geld.

TITTE: (OFF) Kom 't maar halen.

(Leon en Muis gaan richting Titte, en keren even later weer. Muis verdeelt het geld tussen hem en Leon)

MUIS: Allebei de helft.

LEON: En onze Titte dan...?

MUIS: Die heeft geen geld nodig als 'm terug naar huis rijdt. Kom, we gaan binnen.

(Ze willen langs de rechtse kant naar binnen gaan)

MUIS: (net voor ze naar binnen gaan) Laat mij 't woord maar doen, hé Leon.

LEON: Jaja.

MUIS: En als 't ons nie aanstaat dan kloppen we erop hé! Gij pakt de drie grootste en ik de drie kleinste. Okee?

LEON: Jaja.

(Ze gaan langs de rechtse kant naar binnen. Twee meisjes sluiten het gordijntje van hun raampje en gaan ook naar binnen. Maar dan keer Titte weer tot bij de ingang)

TITTE: (roept zoekend) Muis...? Leon...? Waar zitte gij...? (bij zichzelf) Die zullen al naar binnen zijn zeker. (met bang voorgevoel) Oeioei, als da hier maar goed afloopt...! (staat even in dubio) Ja, dan zal ik ook maar naar binnen gaan hé.

(Het meisje dat er nog zit doet nog wel een teken dat Titte langs de rechtse kant moet binnengaan, maar Titte begrijpt haar signaal verkeerd, wuift verlegen terug naar het meisje en gaat uiteindelijk langs de linkse kant naar binnen)

DOEK

VIJFDE TAFEREEL

(VOLGENDE DAG. MORGEN)

(Wendy doet de strijk. Ze spuwt tussendoor op het strijkijzer. De radio speelt zacht een Nederlandstalige schlager. Wendy zingt mee. De drie zonen dagen op langs de stal. Ze vegen hun voeten en willen om beurt aan de teut van de koffiepote drinken. Titte leunt met z'n hand op de strijkplank. Wendy zet de radio uit)

WENDY: Nee..., nie aan den teut drinken, heren! Daar staan proper tassen in de kast.

TITTE: Maar da doen wij al jàren.

WENDY: Vanaf nu wordt hier nie meer aan den teut gedronken, maar uit een tas!

MUIS: Wie gaat die tassen elke keer afwassen?

WENDY: Ikke. Daarvoor ben ik toch hier.

TITTE: Nu nog schoner, nu gaan ze hier al zeggen wat wij mogen en nie mogen begot...!

WENDY: Ja. En ik meen 't hé!

TITTE: (cynisch) Ha ha ha...!

(Wendy zet plots het hete strijkijzer op Titte z'n hand)

TITTE: (pijncreet) Auwh...!

WENDY: Ge ziet da ik 't meen hé...! (af met de strijk naar de keuken)

(Vava daagt op van de stal)

VAVA: Hier se, onze nachtbrakers. Zèg, hoe is 't gisteravond geweest...?

MUIS: Ons geld is op.

VAVA: En zijde van de grond geweest?

TITTE: Ikke wel. (met een zucht) Ik heb gene steenweg geraakt toen ze me buiten gooiden.

VAVA: Dus daar is verder niks gebeurd?

LEON: Jawel, we hebben daar wel goed gedronken.

VAVA: En hoe was 't...? Kom, leg 't eens uit, ge maakt mij curieus!

LEON: Die vrouwen deden allemaal zo raar, vond ik.

TITTE: En er waren twee verschillende ingangen.

VAVA: Ge hebt toch de linkse nie gepakt...?

TITTE: Jawel.

VAVA: Titte gij se stomme kloot, da is 't funerarium...!

TITTE: Potverdekke, ik dacht nog da ik verkeerd zat, want elke keer ik als stootte vloog er een vlieg uit haar oor!

VAVA: (als ze Jet horen op achtergrond) Niks van tegen uw moeder zeggen hé! Die mag da nie weten hé...!

(Jet op van de keuken)

JET: (ad zonen) Hier zitten de loebassen. Waar hedde gisteravond gezeten?

MUIS: We zijn euh..., naar de cinema geweest.

JET: Welke film speelden ze?

TITTE: Nen Duitse.

LEON: (vervolgt) Over den oorlog.

JET: Is er veel geschoten?

MUIS: Nee, veel te weinig!

TITTE: Ik heb maar ene keer horen schieten.

JET: En was 'm dood?

TITTE: Spijtig genoeg wel, ja. (stuit op boze blik van Vava)

(Geklop op de deur)

JET: Binnen!

(Celine komt binnen met een valies. Het is een hartelijk weerzien)

JET: Celine, zijt gij da...?

CELINE: Oui, c'est moi, Celine.

JET: Amaai, gij zijt groot geworden.

(Jet omhelst Celine. De zonen en Vava schudden haar de hand)

CELINE: Dag Tit, Dag Leon, Dag Muizeke.

JET: Gij blijft logeren zeker?

CELINE: 14 dag, als dat kunnen.

JET: Jaja, natuurlijk.

CELINE: Ikke moeten voor de school ene thesis maak over de keit in de Nederlands.

JET: Over de keit...?

CELINE: Jaja, over de keit. Mais, c'est difficile pour moi hé.

JET: We zullen afspreken da er hier vanaf nu, tot gij terug naar huis gaat, enkel Vlaams wordt gesproken. Okee?

CELINE: Ja. Ikke gaan probeer.

JET: Kom, we gaan eerst uitpakken. (tot de drie zonen) Kan er iemand efkes helpen?

(Muis, Leon en Titte zijn overdreven beleefd. Iemand pakt haar jas aan, de valies wordt aangepakt, er wordt haar een stoel gepresenteerd en koffie uitgeschonken. We zien duidelijk dat Muis valt voor de charmes van Celine. Hij zet zich naast Celine)

MUIS: En in Frankrijk, tout est ça va?

CELINE: Mais oui.

MUIS: Et avec votre mère en votre père, aussi ça va?

JET: (onderbreekt) Muis, da geldt voor u ook hé! Alleen Vlaams klappen hier!

MUIS: Ik zal Celine ons geiten eens laten zien. (steekt handje uit naar Celine) Gaat ge mee, Celineke?

LEON: Pas op mee onze Gust, hé Muis. Vreemd volk in zijne stal, da heeft 'm nie gere hé.

MUIS: (vervolgt tot Celine) Ja, ik zal onze Gust ook laten zien.

CELINE: Wie zijn onze Gust...?

TITTE: Da is de stamvader van ons keiten. (met gebaartjes) Wij eten ze op en onze Gust maakt ze bij.

(Muis gaat met Celine hand in hand af langs de stal)

LEON: Potverdekke, die is veranderd zèg.

JET: Da kan zij van u ook zeggen.

VAVA: Da's 10 jaar geleden da die de laatste keer hier op vakantie is geweest.

TITTE: Kom Leon, wij gaan nog wat voortdoen.

(Leon en Titte af langs de stal, ze veggen hun voeten. Francine en Robert komen weer op bezoek. Natuurlijk is Francine weer in dronken toestand. Ze struikelt bijna over de valies van Celine)

ROBERT: (ad valies) Is er bezoek...?

JET: Ja, Celineke uit Frankrijk blijft hier 14 dagen logeren. Ze is just aangekomen.

ROBERT: Ze is groot geworden zeker?

JET: Tuurlijk. Da's nu een volwassen vrouw geworden hé.

FRANCINE: Dat kunt van onze Robert nie zeggen.

ROBERT: (berispt) Francine, begint ge weer opnieuw?

FRANCINE: Laat uw boekske maar eens zien.

ROBERT: Ik laat niks zien!

FRANCINE: (roddelt) Nu heeft 'm een boekske op zak en da staat vol met nummerplaten. Als we ergens geparkeerd staan noteert 'm in zijn boekske de nummerplaten van den auto die vóór hem staat, achter hem, en ook links en rechts. Daar staan al zekers 1.000 nummerplaten in zijn boekske!

JET: (tot Robert) Waarom doet gij da...?

FRANCINE: Sinds da er eens ene tegen onze auto getutst heeft op de parking van de GB en zonder iets is doorgereden. Plezant hé. Nu is 't al een beetje gebeterd, maar in 't begin moest het merk, de kleur en het type van die auto's er ook nog bij. Overal waar da wij parkeren kan ik pas na een halfuur de winkel binnengaan. Plezant allemaal hé.

ROBERT: (verdedigt zich) Ge weet nooit waar 't goed voor is.

FRANCINE: Volgens mij is 't in zijn bovenkamer aan 't spoken.

ROBERT: Al sjans da gij altijd weet wat ge doet.

FRANCINE: Ik drink wel eens nen borrel, maar ik weet nog héél goed wat ik moet doen en laten.

JET: (tracht te temperen) Okee, laat 't ons nu maar eens over iets anders hebben.

FRANCINE: Hedde 't laatste nieuws al gehoord? Ze gaan hier op de grote steenweg ne rotonde maken. (tot Robert) Nie waar, schatteke? (plagend) Da ziet gij toch gere hé, zone rotonde!

ROBERT: Och laat me gerust.

FRANCINE: Da wilt dus zeggen da onze Robert hier nie meer op bezoek kan komen.

ROBERT: Ik kan toch langs den andere kant komen.

FRANCINE: Ja, da is 22 km om. Uwen auto rijdt mee water zeker, of wà...!

(Muis met Celine op langs de stal)

MUIS: (tot Celine) Voeten vegen aan de mat, hé Celineke.

(Celine veegt haar voeten)

ROBERT: Hier se, ons Celineke uit Frankrijk. Amaai, gij zijt groot geworden.

CELINE: U ook.

FRANCINE: Onze Robert...? Groot...? Ik dacht al da die terug aan 't krimpen was.

(handjes schudden)

FRANCINE: (tot Celine) En hoe vindt ge 't hier bij ons in Vlaanderen?

CELINE: Goed.

FRANCINE: Beter als in Frankrijk?

CELINE: Hetzelfde.

FRANCINE: Gij Fransen komt toch graag naar hier hé.

CELINE: Wat willen u daarmee zeg?

FRANCINE: (imiteert het accent) Wat ik willen zeg, da gij Fransen hier in 1302 al waart. Maar toen hedde flink op uwen duvel gekregen van de Vlamingen hé.

ROBERT: Francine, da is 700 jaar geleden. Zwijg daar nu eens over.

JET: (vervolgt tot Francine) Ge moet geen ouw koeien meer uit de gracht halen hé.

FRANCINE: Ouw koeien...? (doelend op Celine) Eén van die koeien staat hier voor mij se!

MUIS: (mengt zich dreigend) Als ge nu uwen teut nie gaat houden dan smijt ik u buiten! Verstaan..., madam kust m'n gat!

FRANCINE: 't Is toch waar zekers.

CELINE: Laat maar, Muizeke. Ikke zullen wel terug naar huis gaan. (trekt haar jas aan en wil valies oppakken)

JET: Neenee, gij blijft hier. En als er nog ene opmerkingen heeft... (dreigt met haar stok naar Francine) ...dan zal ik mij er eens mee gaan bemoeien...! (tot Celine) Kom kind, we gaan uitpakken en dan kunt ge ne goeie douche pakken na zo'n lange reis met den trein.

MUIS: Waarom hedde ons nie gebeld aan de statie? Dan hadden we u komen halen met onzen tractor.

CELINE: Ikke hebben genoot van de frisse lucht. Maar toch bedank, Muizeke.

(Jet met Celine af richting slaapkamers. Muis blijft even staan kuieren bij de deur. Robert schenkt voor zich een kop koffie uit)

VAVA: (tot Muis) Moet gij nie gaan voort werken nu?

MUIS: Jaja.

(Muis af langs de stal, veegt z'n voeten aan de mat)

VAVA: (tot Francine) Ik zou u eens iets willen vragen.

FRANCINE: Da's ook den eerste keer.

VAVA: Wel het zit zo, ge weet 't misschien nog nie maar den Titte, de Leon en de Muis zijn nog nooit..., (aarzelend) ...hebben nog nooit... van de liefde

geproefd.

ROBERT: Ze hebben nochtans de leeftijd.

VAVA: Da weet ik. Maar ze hebben nog nooit ècht de kans gehad om da te doen.

FRANCINE: Dan wordt het hóógtijd. Da zijn toch de plezante dingen in 't leven.

VAVA: (vervolgt) En nu zal ik maar met de deur in huis vallen: zijt gij eventueel tegen betaling bereid om die gasten eens laten te proberen met Francine...?

FRANCINE: Daar moeten ze mij nie voor betalen. Da doe ik gratis!

ROBERT: Och Francine, gij weet nie wat ge zegt!

FRANCINE: Ik doe toch wat ik wil zekers! (tot Vava) Ik wil da wel doen. Zo met drie tegelijk, da's eens iets anders hé.

ROBERT: (luid en streng) Gij doet da nie...! Trouwens da gaat gij nie overleven als die drie bulldozers beginnen te boenken!

FRANCINE: Okee, dan zal 't niks worden. Meneer heeft beslist.

ROBERT: (tot Vava) Moet GIJ daarvoor zorgen da ZIJ van de grond gaan...?

VAVA: Deez is voor de goei zaak. Daar zit veel meer achter dan ge denkt, maar da kan ik u allemaal nie vertellen.

FRANCINE: (reeds bij de deur) Kom Robert, we moeten nog langs de GB passeren voor een fles porto want mijne frigo staat droog, en ik ook.

ROBERT: Daar gaan we weer.

VAVA: (met schouderklopje) Ge hebt 't nie getroffen, jongen.

ROBERT: Allé, tot ziens, hé Vava.

(Robert en Francine af langs de keuken)

VAVA: (roept aan de stal) Muis...? Leon...? Titte...? Kom eens naar hier...!

(De drie zonen komen van de stal en vegen hun voeten)

VAVA: 't Is dus gisteravond een flop geworden...?

MUIS: Als ge 't zo bekijkt, ja.

VAVA: (tot Titte) En 't geld da ik u heb gegeven?

TITTE: Da heb ik aan onze Muis gegeven.

VAVA: Maar 't geld is op, of wà...?

MUIS: Ja.

VAVA: Wat hedde mee al da geld dan gedaan...?

LEON: Wij hebben daar nogal veel van da nat water met bubbels gedronken.

MUIS: Da was zelfs nog lekker ook.

VAVA: En die vrouwen dronken er elke keer ene mee, of wà...?

LEON: Ah ja, die hadden ook dorst, zeiden ze.

VAVA: En vroegen die vrouwen dan nie aan u om mee naar een ander kamerke te gaan?

MUIS: Ja, maar daartegen was ons geld op.

VAVA: En deden die vrouwen niks bij u terwijl ge aan 't drinken waart...?

LEON: Die hingen wel rond onze nek, maar die met haar rotte tanden had nen héle slechte adem.

VAVA: En frutselden die ondertussen nie aan u lijf?

LEON: Bij u, Muis?

MUIS: Nee.

LEON: Bij mij ook nie.

VAVA: Da moet u toch iets doen als daar een wicht halfbloot rond uwe nek hangt?
MUIS: Ja, da was plezant.
LEON: Haar lippen zagen zelfs blauw van de kou.
VAVA: En wat hedde toen gedaan?
LEON: Ik heb ze mijne frak gegeven om aan te trekken.
VAVA: (hoofdschuddend bij zichzelf) 't Is nie te begriepen....!
LEON: (meelevend) Nee, 't is nie te begriepen. Da er in dezen tijd nog zo'n arm mensen rondlopen die geen geld hebben om kleren te kopen.
VAVA: Ze waren toch zo slim om al uw geld af te troggelen!
LEON: Wat zegt gij, slim...? Lomp ja. Héél lomp...!
VAVA: Waarom?
LEON: Ze zochten naar mijne portefeuille hier... (wijst naar z'n kruis) ...maar hij zat hier (tikkt tegen z'n binnenzak). Al sjans da ze die nie gevonden hebben of ik was mijne pas en mijn SIS-kaart ook nog kwijt geweest!
VAVA: Wil ik eens zeggen wat gij zijt alledrie...? Drie kiekens...! Drie lompe kiekens...! (tot bij foto tegen de schouw) Uw vader da was nen andere kerel. Die probeerde tenminste nog een beetje vooruit te komen. Altijd maar werken en werken, en als hobby was 'm nog uitvinder ook. Op de zolder staat nog een doos mee al z'n uitvindingen.
TITTE: En wat heeft ons vader zoal uitgevonden, het warm water?
VAVA: Nee, de thermosfles.
MUIS: De thermosfles...? Da kan nie! Die bestaat al jàren en jàren.
VAVA: Wat doet een thermosfles? Die houdt uw drinken in de zomer koud en in de winter warm.
MUIS: Just.
VAVA: Maar nu komt 't...! Hoe weet die thermosfles wanneer 't zomer of winter is...?
LEON: (na even nadenken) Ja begot, da is straf da!
VAVA: Wel da heeft uw vader uitgevonden. En nog vele meer. We zullen morgen die doos wel eens van de zolder halen.
LEON: Kunt ge geloven da ik goesting heb om nog eens ne keer terug te gaan naar die vrouwen.
VAVA: Okee, maar nie meer op mijn kosten, hé mannekes. Ge hebt er verdekke op ene avond mijn half pensioen doorgedraaid!
MUIS: En wat hedde gij gedronken waar da gij zat, Titte?
TITTE: Daar was niks anders dan wijwater.
VAVA: Wat ge ook nog kunt doen is..., nu aan de deur van de badkamer gaan loeren terwijl Celine nen douche pakt.
TITTE: En wat is daar te zien?
VAVA: Schoon dingen.
MUIS: Wat noemt gij schoon?
VAVA: Een blote vrouw is da nie schoon misschien?
LEON: Da is maar gelijk een geit, die heeft ook geen kleren aan.
VAVA: Nee, da is wel schoner dan een geit. En ge moet een vrouw nie altijd vergelijken met een geit. Een vrouw da heeft iets wat ne vent aantrekt. Hedde al eens ooit een blote vrouw gezien?
MUIS: Ja, in de cinema.
VAVA: En in 't ècht...?
MUIS: Nee.

LEON: Is da nie hetzelfde?

VAVA: Nee, da is nie hetzelfde. Ge moet da kunnen aanraken, ge moet da kunnen voelen...!

TITTE: Als ge aan de deur van de badkamer gaat loeren dan kunt ge ze toch ook nie aanraken.

VAVA: Nee, maar dan kunt ge toch zien hoe schoon ze is. (pusht hen) Kom, ga nu maar eens kijken, maar pas op voor uw moeder hé! Die mag da nie merken hé!

(De drie zonen af richting slaapkamers. Vava drinkt een kop koffie. Jet komt van de slaapkamers)

JET: Allé vanaf nu kan Celine hier ook wat helpen in 't huishouden.

VAVA: Is uwe rug nog nie beter?

JET: Da gaat op en af hé. Wil ik eens wat zeggen: mijne rug is naar de bommen.

(Plots horen ze op de achtergrond, gekrijs, geroep en dan volgen enkele pijnkreten)

JET: (verbaasd) Wat is daar gaande...?

(De drie zonen stuiven binnen. Ze wrijven de zeep uit hun ogen)

JET: Wat krijgen we nu...?

TITTE: Ze hebben zeep in ons ogen gespoten.

JET: Wie...?

MUIS: Celine!

JET: (verwonderd) Celine...? Wat doet gij in de badkamer als Celine daar onder den douche staat?

LEON: Ahwel, wij wilden bij de badkamerdeur te...

(Vava tikt Leon aan om te zwijgen)

JET: Te wàt...?

LEON: (verzint snel) ...het slot repareren.

TITTE: Ja, het slot is kapot.

JET: Daarjust toch nog nie!

MUIS: Misschien heeft Celine da kapot gedaan.

JET: (dreigend met haar stok) Ik wil NU weten wat ge daar ging doen...!

MUIS: (verzint snel) Ons haar kammen.

JET: Ja, zoiets moet ge maar doen als er vrouwvolk onder den douche staat. (pusht hen) Kom, alledrie terug aan 't werk nu, en rap een beetje! De mestkar moet nog leeggemaakt worden op 't land. Allé vooruit...!

(Jet pusht hen brutaal naar de stal. Bij de staldeur vegen ze weer hun voeten)

JET: En waarom veegt gij elke keer uw voeten als ge naar de stal gaat?

TITTE: Da moesten wij doen van Wendy.

JET: Toch maar alleen als ge van de stal naar binnen komt.

TITTE: Maar da heeft zij er nie bij gezegd.

(Zonen af)

VAVA: Madam Kirrewiet is nog maar ene keer hier geweest en 't begint al te werken.

JET: Ja, ik denk da hun moteurke aangeslagen is.

VAVA: Ge gaat zien, als die gasten ene keer gelost hebben dan zijn die nie meer in te tomen.

JET: Wàt gelost hebben...?

VAVA: Wel euh..., de mestkar hé...!

DOEK

ZESDE TAFEREEL

(VOLGENDE DAG. TEGEN DE MIDDAG)

(De tafel staat gedekt. Einde maaltijd. Naast elk bord ligt mes en vork. De drie zonen laten boeren en vegen hun mond af met de mouw van hun hemd)

CELINE: Het is onbeleefd als u ene boerke laat waar iedereen bij zijn.

TITTE: Da's een teken da ons eten goed gesmaakt heeft, Celineke.

CELINE: En u mogen uwe vuile mond niet veeg aan uwe mouw.

MUIS: Aan wat dan?

CELINE: Aan de servetje.

JET: Sorry Celine, wij hebben geen servetjes.

CELINE: En u moeten leer eet met de mes en met de vork.

TITTE: Wij eet nooit met de mes en met de vork. Wij eet met de mond, gelijk het varken, knorrr...! (knort als een varken)

(Algemeen gelach bij de drie zonen)

CELINE: Ikke zullen u eens leer. (tot Muis) U pakken ne keer alledrie de vork in uwe linkerhand en de mes in uwe rechterhand.

(De heren nemen mes en vork in de hand)

CELINE: (vervolgt) Nu steken u de vork in de patat. En daarna snijden u met de mes.

(Titte en Leon trachten een aardappel te bewerken, maar eentje vliegt zelfs uit het bord op de grond. Weer gelach. Celine gaat achter Muis staan en neemt zijn handen beet om te tonen hoe dit werkelijk moet gebeuren. Daardoor komen hun hoofden redelijk dicht bij elkaar, duidelijk oogcontact)

CELINE: En als u hebben gedaan met te eet dan leggen u uwe mes en uwe vork in uwe bord.

JET: Celineke, misschien eten ze zo bij u in Frankrijk, maar wij hier doen da op ons manier.

(Titte en Leon oefenen nog steeds met vork en mes. Het wil echter maar niet lukken. En weer floept er bij iemand een stuk aardappel uit het bord. Weer gelach)

CELINE: De patat mogen niet floepen uit uwe bord, hé Tit.

TITTE: Neenee, hij moet er maar terug infloepen.

VAVA: Ge moogt nooit met eten smossen.

TITTE: We zijn maar aan 't oefenen, hé Vava.

VAVA: Als mijn vader zaliger zoiets zou zien bij ons aan tafel dan peerde die u tegen uwen appel en ge kon voor de rest van den dag op uw kin kloppen!

(De telefoon rinkelt. Jet neemt op)

JET: (door hoorn) Hallo. - - - (achter handje tot de zonen) Het is Pliet weer! - - -
(door hoorn) Nee Pliet, wij verkopen nog altijd nie! (haakt in) Nu belt die al elke dag zèg...!

TITTE: NOOIT zullen wij ons boerderij verkopen. NOOIT...!

LEON: En da ik 'm nie zie op ons erf hé...!

MUIS: Als hij nog ene keer belt om ons boerderij te kopen dan zullen we hem eens gaan trakteren...!

VAVA: Ge weet toch da Pliet vrijgezel is?

JET: Wat heeft da er nu mee te maken?

VAVA: Veel meer dan ge denkt. Volgens mij moet die de boerderij nie hebben, maar moet die U hebben!

JET: Mij...?

VAVA: Ja u...!

LEON: Als Pliet hier ene keer over de vloer komt dan heeft 'm zijne laatste keutel gescheten want dan steek ik hem aan de riek...!

(Mia van 't zangkoor komt op bezoek via de keuken)

JET: Wie da we hier hebben, Mia van 't zangkoor se!

MIA: Hier zijn ze nog aan 't eten, zie ik.

VAVA: Ja, 't is middag en dan wordt hier al eens gegeten.

MIA: (wrijft Titte door z'n haren) Dag Titte.

TITTE: Dag Mia.

MIA: Hedde goed gegeten?

TITTE: Jaja.

MIA: (ad Celine) Ge hebt nog bezoek, zie ik.

JET: Ja, da's Celine, de dochter van mijn nicht uit Frankrijk. Ze blijft hier 14 dagen logeren.

MIA: (tot Celine) In Frankrijk klappen ze Frans zeker?

VAVA: Jaja, Duits en Engels kennen ze daar nie zo goed.

MIA: Ik ken wel een beetje Frans hé. (op rijm richting Celine) Mon amour, mon amour, ik moet naar de koer.

LEON: (vervolgt op rijm) ...ja, maar ieder op zijnen toer!

(Algemeen gelach)

MIA: (tot Jet) Ja, ik dacht da ik eens moest gaan kijken naar Jetteke, omdat ik u nie meer gezien heb op de laatste repetities van 't zangkoor.

JET: Och Mia, ik zit mee ne zere rug da horen en zien vergaat.

MIA: En wat zeggen de doktoors?

JET: Da ik daar moet leren mee leven.

MIA: En al eens gedacht om ermee naar ne kraker te gaan?

JET: (ad zonen) Ik zit hier mee drie loebassen die kunnen kraken, maar ik heb schrik da ze mij in twee breken!

MIA: Komt ge nie meer naar de repetitie dan?

JET: Jawel, als ik beter ben hé.

MIA: En gij Titte, hedde gij geen goesting om bij 't zangkoor te komen?

TITTE: Och Mia, ik kan nie zingen.

MIA: Ge kunt 't toch leren. We kunnen nog nen bariton in ons koor gebruiken. Ge zoudt mij een groot plezier doen.

TITTE: Ik zal er eens over nadenken.

MIA: Als ge naast mij komt staan op de repetities dan zal ik u wel helpen.

JET: (veert recht van haar stoel) Kan er iemand mee de tafel helpen afruimen?

(Celine veert recht van haar stoel)

MIA: Ik zal ook wel efkes meehelpen, Jet.

(Jet met Celine en Mia ruimen de tafel af en gaan naar de keuken. Titte houdt Mia duidelijk in de gaten)

VAVA: Kijk 't schoon er nie af, hé Titte.

TITTE: Van wie?

VAVA: Van Mia van 't zangkoor. Zou da niks voor u zijn? Da's nog een pronte vrouw hé. (gaat ondertussen af langs de stal)

LEON: Ik zie onzen Titte daar al staan zingen in 't zangkoor.

MUIS: Als die ene keer een hoge DO zingt dan trekken alle geiten los!

TITTE: Ga gij maar wandelen met uw Celineke in de stallen, en wat Frans klappen. Ge weet begot nie eens hoe ge "geit" in 't Frans zegt.

MUIS: Oh nee? Geit is "chèvre", en nen bok is "bouc"...!

LEON: (speels op rijm) Wanneer den bouc kruipt op de chèvre dan hedde kans op petite chèvre, maar als de chèvre kruipt op den bouc dan hedde alleen maar peperkoek...!

(Algemeen gelach)

MUIS: Mia van 't zangkoor heeft 't wel voor u, hé Titte.

TITTE: Da weet ik nie.

MUIS: Nee amaai, die kan nie van uw lijf blijven. Hedde da gezien, ze was nog maar just binnen en ze zat al aan uwe kop te prullen. Volgens mij komt die nie naar hier voor ons moeder, maar voor u!

(Vava komt van de stal met een grote doos)

VAVA: Deez is die doos van uw vader. Onze Fik was uitvinder, maar hij heeft er nooit veel mee gedaan.

(Er blijkt nogal wat prularia in de doos te zitten als alle aanwezigen erin beginnen te rommelen. Tot Vava uiteindelijk onderdaan in de doos een briefje vindt)

VAVA: Hier se..., (leest) Roze zonnebril: door hem op te zetten kijkt ge dwars door de kleren heen. Zwarte baret: door die op te zetten krijgt men een ware opstoot van hormonen.

LEON: Wàt zijn hormonen...?

VAVA: Da zult ge wel voelen als die beginnen te werken!

MUIS: Da zijn klein beestjes die in uw lijf zitten.

VAVA: (leest verder op het briefje) Beige gabberdinne: door die aan te trekken doet ge de vrouw die vóór u staat direct verliefd worden op u.

MUIS: Kom mannekes, we moeten zoeken achter ne roze zonnebril, een zwarte baret en ne beige gabberdinne.

(Er wordt in de doos heen en weer gehooïd en uitgeladen op de vloer. Tot zij uiteindelijk de roze zonnebril, de zwarte baret en de beige gabberdine vinden)

TITTE: (zet roze bril op en bekijkt de aanwezigen) Amaai, wat is da allemaal...! Da is echt nie te doen...!

(Leon zet de zwarte baret op z'n kop en al direct draaien z'n ogen scheel)

MUIS: Voelt ge al iets, Leon...?

LEON: Oeioei..., 't begint al te kriebelen. Mijn hormonen zijn precies helemaal van slag! (maakt enkele rare bewegingen)

MUIS: (trekt de beige gabberdine aan) Deeze werkt nie...!

VAVA: Stom kieke, hoe kan da werken! Daar is hier toch geen vrouw binnen. (leest opnieuw op het briefje) ...doet ge de vrouw die vóór u staat direct verliefd worden op u!

(Al de spullen worden getest. De verwondering is groot)

VAVA: Ik stel voor da den Titte de roze zonnebril pakt, de Leon krijgt de zwarte baret en de gabberdine is voor de Muis.

(Muis bukt zich om wat spullen van de vloer terug in de doos te laden)

VAVA: Muis, wat doet gij nu...?

MUIS: Die rommel terug in die doos steken. Waarom?

VAVA: Nu krom gaan staan is levensgevaarlijk hé...!

MUIS: Héla héla...! Pas op hier achter mij hé!

(Titte zet de roze zonnebril op en bekijkt alle aanwezigen van dichtbij)

TITTE: 't Is nie te geloven! Ik wist nie da ge zo lelijk waart...!

(Muis en Leon slagen de handen voor hun kruis. Vava houdt gegeneerd de krant voor z'n kruis)

VAVA: 't Is al goed, Titte. Kijk maar naar den andere kant!

(Titte zet nu ook nog de zwarte baret op en trekt ook nog de gabberdine aan, zingt "Is je moeder niet thuis" van Nico Haak en maakt een ritmisch dansje met tussendoor een neukgebaartje)

VAVA: Titte, ge moet zien da ge geen koorts krijgt door alles ineens te gebruiken

hé!

(Leon zet de zwarte baret op en wil naar de stal gaan)

VAVA: Wat gaat gij doen, Leon...?

LEON: Efkes naar de stal.

VAVA: Laat de geiten gerust hé!

LEON: (mekkert) Mèèèè...! (veegt z'n voeten, dan af naar de stal)

(Mia komt van de keuken en reinigt de tafel met een vaatdoek. Vava pusht Titte mimisch om direct de roze bril op te zetten en naar Mia te kijken. Titte zet de roze bril op, kijkt naar Mia en slaat vervolgens vol verbazing de hand voor z'n mond. Zonder het te weten speelt Mia het spel nog mee en showt zich als een echte modedop voor Titte met de armen ver uit elkaar. Titte is er duidelijk niet goed van en droogt z'n bezweet gelaat)

MIA: Allé Titte, wilt ge nog iets zien?

TITTE: Neenee, 't is al goed zo.

MIA: Jammaar, ge hebt de kans nu.

VAVA: (wil Mia doen stoppen) 't Is al goed nu, Mia. Stop er maar mee. Da is allemaal nie gezond voor den Titte.

MIA: Da's toch nie erg. In de modeshow lopen ze allemaal zo.

(En opnieuw doet Mia enkele stappen als in een echte modeshow. Titte krijgt de daver over z'n hele lichaam, zet de roze bril af en droogt weer z'n bezweet gelaat)

MUIS: Wat scheelt er met onzen Titte...?

MIA: Voelt ge u nie goed, Titte?

TITTE: Ik weet 't ook nie, ik krijg in ene keer den daver over m'n lijf!

MIA: Da wordt griep, Titte. Ik heb da verleden week ook gehad. Kruip deze avond maar eens op tijd in uw bed met een warmwaterblaas.

(Muis test nu de gabberdine bij Mia. Hij gaat voor Mia staan en wacht af op wat komen gaat. Plots begint Mia te smachten naar liefde. Ze wil Muis omhelzen. Maar Muis trekt angstig de gabberdine weer uit)

MUIS: (tot Vava) Hedde da gezien...! Hedde da gezien...? Die werd in ene keer stapel op mij!

(Mia af naar de keuken met de vaatdoek alsof er niks gebeurd is)

TITTE: (verbazing) Da zijn hier geen prullen...!

VAVA: Begint 't eindelijk gaan te werken, ja?

TITTE: (met gebaartjes) Mia van 't zangkoor heeft van die grote..., die grote..., en wel twee hé...! En boven erop stonden zo'n twee...

VAVA: (onderbreekt) Jaja, da weet ik. Da heeft elke gezonde vrouw.

TITTE: (vervolgt) En beneden had zij zo'n blauw koord en die liep van voor naar achter.

VAVA: Da noemen ze ne "string"!

TITTE: (zingt op toon van Strangers in the night) "String in the night, hij zit goed verscholen en ze is 'm bijna kwait".

MUIS: Hedde gezien da Mia van 't zangkoor bijna in mijn armen viel?

TITTE: En wat zoudt gij doen als die in uw armen viel?

MUIS: Opeten, denk ik.

TITTE: Den deze zal Mia van 't zangkoor wel opeten, eet gij uw Celineke maar op.

(Leon met baret op z'n kop komt terug van de stal)

LEON: Amaai...! Ik heb onze Gust die baret eens opgezet. Joeng, die begon in ene keer door zijne stal te crossen da 't nie meer schoon was om te zien.

VAVA: Leon, da moogt ge nie meer doen. Straks breekt 'm weer uit z'n kot.

MUIS: We zullen onze Gust de gabberdine eens aantrekken en bij de geiten zetten, ge zult 'm dan z'n gangen nogal zien gaan.

LEON: (ad foto tegen de schouw) Ja, ons vader was ne straffe gast, als ge 't mij vraagt. (trekt nu de gabberdine aan) Voor mij past die frak toch nie zo goed precies.

(Robert en Francine komen binnen)

ROBERT: Allé hier zijn we nog eens.

FRANCINE: (tot Leon) Hedde gij kou omdat ge ne gabberdine draagt? (maar als ze wat dichterbij Leon komt slaat ze haar armen om de hals van Leon, dan met zwoele stem) Oh Leonneke, ge doet mij smelten van de goesting...!

ROBERT: (verbaasd) Francine, wat zegt gij nu...?

LEON: (onthutst) Jamaar...

FRANCINE: Kom Leon, we gaan efkes naar boven...! (neemt reeds zijn hand)

LEON: (in paniek tot Vava) Allé, zeg wat ik moet doen...!

VAVA: (roept) Trek die frak uit...!

LEON: (deinst achteruit, trekt gabberdine snel uit, dan verontschuldigd tot Robert) Jamaar Robert, 't was nie mijn bedoeling om... om..., ik kan 't allemaal uitleggen, Robert.

ROBERT: Gij moet niks uitleggen. Ons Francine moet u gerust laten!

(Titte zet de roze bril weer op en bekijkt Francine)

FRANCINE: (tot Titte) Wat voor bril hedde gij daar op uwe neus staan...?

TITTE: Ik volg de mode hé.

MUIS: Neenee, da's nen bril om door de kleren heen te kijken.

LEON: (vervolgt) We kunnen zelfs zien wat ge deze morgen gegeten hebt!

VAVA: Nee Leon, 't is alleen den buitenkant hé.

ROBERT: Wat zegt ge daar allemaal...?

MUIS: 't Is ècht waar. Test 'm maar eens!

(Robert zet de roze bril op. Alle handen gaan voor het kruis. Vava gebruikt weer z'n krant)

ROBERT: (zet de roze bril af, dan tot Titte) En zó zit gij naar MIJN vrouw te

kijken...?

TITTE: (zet roze bril weer op en monstert Francine) Ja, en daar is nogal wat te zien, moet ik zeggen. Precies da ik in Scherpenheuvel zit...!

(Robert springt vóór zijn Francine en gebruikt z'n ledematen om alles aan haar te bestoppen. Het lijkt wel of hij handen te kort komt)

FRANCINE: (krijgt het op haar heupen, boos tot Robert) Zèg, blijf eens van m'n lijf hé...!

ROBERT: Maar ik doe 't voor uw eigen goed.

FRANCINE: Mag ik die bril ook eens efkes opzetten?

(Francine zet de roze bril op, bekijkt de aanwezigen en lacht Robert vierkant uit)

FRANCINE: (tot Robert) Da is nie om mee te stoeffen, hé kameraad! Zo zou ik toch nie durven zeggen da gij nen ingenieur zijt.

(Muis, Titte en Leon gaan gegeneerd achter tafel staan zodat hun middel bestopt is. Jet komt van de keuken en neemt de krant af van Vava)

FRANCINE: (tot Jet) Uw linkse borst is een beetje groter dan uw rechtse!

JET: Hoe wette gij da...?

FRANCINE: (kijkt naar Vava) En Vava...

VAVA: (roept wild om zich heen) Jet, geef mijn gazet eens rap terug...?

DOEK

ZEVENDE TAFEREEL

(VOLGENDE DAG. VOORMIDDAG)

(De zonen dragen hun laarzen. Leon bladert door de krant)

TITTE: Leon, ik dacht da gij nie kon lezen?

LEON: Nee, ik kijk alleen maar naar de prentjes.

(Muis komt van de keuken met een stek selder)

MUIS: Iemand een stuk...?

LEON: Nee.

TITTE: Ik ook nie.

MUIS: Pak toch maar een stuk, ge zult 't nodig hebben met al die vrouwen hier in huis!

TITTE: Iedereen koffie? Of hedde liever thee?

LEON: Madam Kirrewiet kan den boom in met hare thee. Ik drink koffie.

(Titte schenkt drie kopjes koffie uit. Leon legt de krant terug in de zetel van Vava. We merken duidelijk dat hij last heeft om z'n broek op te houden)

TITTE: (tot Leon) Gij hebt precies last om uw broek op te houden?

LEON: Da's nie moeilijk, ik zijn al 5 kilo afgevallen sinds die Wendy hier komt kuisen.

MUIS: (tot Titte) Gij moet niks zeggen want gij zit de laatste tijd ook meer op Mia van 't zangkoor dan op uwen tractor.

TITTE: En wat mankeerde gij?

LEON: Onze Muis z'n kaken zijn al naar binnen geslagen van 't gas geven.

MUIS: "De beesten zijn los...!" (leunt achterover en legt z'n voeten op tafel) 't Leven is toch schoon, hé mannen.

TITTE: Daar moeten wij zo oud voor geworden zijn.

MUIS: We moeten ook nog eens wat condooms vragen aan Vava want die leste doos van 20 is er ook al door.

TITTE: Waar zit Vava eigenlijk...? Die heb ik deze voormiddag nog nie gezien.

LEON: Da weet ik nie.

TITTE: En waar is die roze zonnebril? En die zwarte baret?

MUIS: ...en mijne beige gabberdinne?

LEON: Da hebben we nu toch nie meer nodig, we kunnen 't al zonder. (legt z'n voeten ook op tafel)

MUIS: De hooischelft is nooit zoveel gebruikt als nu.

TITTE: (leunt achterover op z'n stoel en legt z'n voeten ook op tafel) Zalig daar op de hooischelft met Mia van 't Zangkoor tussen da hooi, ècht zalig...!

MUIS: Maar we moeten wel oppassen da we vroeg of laat nie door de hooischelft zakken hé.

TITTE: Gij zult daar geen probleem mee hebben, maar onze Leon met Wendy...!

MUIS: Ja, als die bezig is da's precies een stootkar met een los wiel!

LEON: Gij moet nie veel zeggen, Titte. Gij maakt meer lawaai dan een crème-glancekarretje

LEON: We moeten ook nie altijd met ons drie tegelijk op de hoischelft kruipen hé.
 MUIS: Ge bedoelt met ons zessen.
 LEON: Hoe...? We zijn toch maar met ons drie.
 MUIS: En wat ligt er onder ons...? Tellen die nie mee of wà...!
 TITTE: We moeten beter afspraken maken. Ik en Mia van 't zangkoor zullen wel in de voormiddag gaan.
 MUIS: Dan ga ik en Celine in de namiddag.
 LEON: En ikke en Wendy 's avonds dan of wà...?
 MUIS: Ja. Is da nie goed misschien?
 LEON: Nee begot!
 TITTE: Waarom nie?
 LEON: Omdat Wendy om vier uur stopt met te werken.
 TITTE: Dan kunt gij ook op de middag gaan, hé Leon.
 MUIS: Ja, bijvoorbeeld tussen twaalf en één.
 LEON: En ik moet nie eten, nee...?
 MUIS: Ge moet er maar iets voor over hebben, hé Leon.
 TITTE: Ja Leon, ge kunt nie alles hebben. (bladert door de folder met lingerie) Ja, en als ik zoiets zie dan begint da bij mij opnieuw te werken hé...! (wijst naar z'n kruis) Allé maat, terug in uw mandje hé...!

(Jet komt van de slaapkamers)

JET: (brult luid naar de zonen) Die poten van 't tafel...! Wat zijn da voor manieren...!

(In een wip worden de voeten van de tafel gehaald)

JET: (merkt de stek selder) En sinds wanneer eet gij rauwe selder?
 MUIS: Sinds da we honger hebben. Ook een stuk...?
 JET: Nee, ik ben normaal.
 TITTE: En wij nie, of wà...?
 JET: Nee, gij zijt nie normaal. Sinds da dat vrouwvolk hier over de vloer komt blijft al het werk liggen.
 LEON: Wij moeten tussendoor ook eens over 't werk redeneren, hé moeder.
 JET: Is Madam Kirrewiet hier ergens...?
 MUIS: Nee.
 JET: Hoe...? En hare auto staat op 't erf geparkeerd...!
 TITTE: Die zal hare weg kwijt zijn zeker.
 LEON: Ons boerderij is toch nie zo groot hé.
 TITTE: Moest Madam Kirrewiet nog komen dan?
 JET: Ja.
 LEON: Toch nie voor u?
 JET: Nee, ik moet gene vent meer hebben. Ik had aan uw vader genoeg. Spijtig da 'm nie lang geleefd heeft. (kuiert door de kamer met haar stok) Heeft er iemand Vava gezien?
 TITTE: Nee.
 JET: En waar zit Celine...? En waar zit Wendy...? En Mia van 't zangkoor hare velo staat daar tegen de schuur, is die hier ergens...?
 MUIS: Wij weten van niks.
 JET: 't Lijkt hier wel te spoken.

TITTE: (tot Muis en Leon) Wat is 't..., gaan we 't tegen ons moeder vertellen, mannen?

MUIS: Ja, gij zijt den oudste, begint gij maar!

TITTE: (neemt het woord) Moeder, ga hier eens efkes aan tafel zitten.

JET: 't Is toch weer geen grap hé want dan hedde ne patat van mijne stok vast!

TITTE: Nee, 't is serieus. Zitten en houdt uwe kwebbel...!

(Titte schuift een stoel naar Jet. Jet zet zich)

TITTE: We hebben u iets mee te delen!

LEON: (vervolgt) Ik hoop da gij tegen ne stoot kunt?

JET: Ja, zolang 't nie tegen mijne slechte rug is.

TITTE: (aarzelend) Wel euh...

JET: Ja, leg 't maar uit hé. Ik wacht.

TITTE: Muis, legt gij da eens uit!

MUIS: Wel moeder, we zijn ondertussen te weten gekomen da gij ons gere alledrie van 't straat wilt.

LEON: (vervolgt) ...en da is bijna gebeurd.

MUIS: Leon, legt GIJ 't uit of moet IK 't doen?

LEON: Gij kunt beter klappen dan ik.

MUIS: Okee, dan moete gij uw bakkes houden als ik klap hé!

JET: Duurt da nog lang want mijn soep staat op.

TITTE: We willen maar zeggen da we alledrie iets aan den haak geslagen hebben. Als gij 't goed vindt dan gaat ge er drie schoondochters bij krijgen.

JET: (als door de hand Gods geslagen) Hoe is 't mogelijk...!

LEON: We zullen ze eens laten zien.

(De zonen gaan af naar de stal en vegen hun voeten)

JET: (vol verwachting) Wat gaan we nu krijgen...?

(De zonen keren weer van de stal met elk een vrouw aan de arm, Titte met Mia, Leon met Wendy, Muis met Celine)

JET: (reageert vrij emotioneel en omhelst hen telkens) 't Is nie waar hé. Mijn Titteke..., mijn Leonneke..., mijn Muizeke....! (aangeslagen) Ja, da overvalt me zo in ene keer hé.

CELINE: Nu moet de jongens niet meer kom om te kijk als ikke onder de douche staan.

JET: (ad foto tegen de schouw) Da moest onze Fik zaliger nog gezien hebben..., (snikkend) ...hij zou overgelukkig en trots geweest zijn op z'n drie zonen.

TITTE: (bekent) Ja, 't is eigenlijk ons vader die da hier allemaal gearrangeerd heeft.

JET: Hoe...? Da begrijp ik nie!

MUIS: Da is ook nie te begrijpen, moeder.

JET: Dus binnen een paar weken zit ik en Vava hier alleen op de boerderij...?

MUIS: Neenee moeder, wij willen hier allemaal blijven wonen en we willen op de boerderij blijven werken.

JET: Kunt ge met drie gezinnen leven van 200 geiten en enen bok?

TITTE: We gaan kweken tegen de hel op! (krijgt tik van Mia) Geiten kweken, bedoel

ik hé.

LEON: Volgend jaar rond deze tijd zijn hier 3.000 geiten en 30 bokken.

MUIS: (vervolgt) En we gaan stallen bijbouwen, tot vanachter tegen de beek als 't moet!

(Robert en Francine dagen op. Francine heeft de roze zonnebril op. Robert draagt de gabberdinne)

JET: (verwonderd tot Robert) Is da nu ne frak voor nen ingenieur?

ROBERT: (trekt de gabberdine uit) Die moest ik aantrekken van ons Francine.

JET: (tot Francine) En wat hedde gij op uwe neus staan?

FRANCINE: (met nijdige blik naar Robert) Da heeft z'n reden!

(Francine zet de roze bril af. We zien duidelijk dat ze een blauw oog heeft)

JET: Maar Francine, wat hedde gij aan uw oog? Die ziet zo blauw...?

FRANCINE: (ad Robert) Vraag da maar aan meneer daar, die weet daar meer van.

ROBERT: Ja moeder, da is mijn schuld.

JET: Ge hebt haar toch nie bijgewerkt met... (toont een vuist)

FRANCINE: Nee, vele erger!

ROBERT: We moesten naar een begrafenis gaan en we komen uit de kerk, ik wil vertrekken met mijnen auto, maar ik had nie gezien da Francine nog aan 't instappen was....

FRANCINE: (vervolgt) ...dus ik zit met één been IN den auto en met één been UIT den auto. (dabbend gebaar met haar rechterbeen) Daar heb ik nogal moeten lopen zenne! Mijn rechterbeen kon nie volgen hé!

ROBERT: (vervolgt) ...maar ik was al vertrokken. En toen is ons Francine uit den auto gevallen...

FRANCINE: (vervolgt) ...recht mee mijne smikkel tegen een buskotje, door meneer z'n schuld hier!

ROBERT: Sorry Francine, da deed ik nie opzettelijk.

FRANCINE: Da kan wèl voor altijd een litteken blijven hé.

JET: Ge hebt nu toch ne schone bril om da te bestoppen.

FRANCINE: (tot de zonen) En waar is die zwarte baret...?

TITTE: Da weten wij nie.

LEON: Wat zijt ge ermee van plan?

FRANCINE: Die moet Robert maar eens opzetten want ik denk da zijne naft op is. Hij valt elke avond gelijk nen blok in 't slaap.

MUIS: (tot Francine) Dus gij waart met die bril de pist in?

FRANCINE: Ja. Ik ben er eens mee naar den beenhouwer geweest. Amaai..., daar was nogal wat te zien.

TITTE: En was 't de moeite al die saucissen in zijne vleestoog?

FRANCINE: (spottend) Nee, den beenhouwer had alleen maar chipolata.

JET: (tot Robert en Francine) Hier is nog ander nieuws. Kijk hier maar eens! Drie in ene keer van 't straat.

FRANCINE: Amaai, proficiat.

(Titte en Muis geven hun respectievelijk liefje een fruitig kusje. Iedereen wacht tot Leon dat ook doet bij Wendy)

JET: (tot Leon) En jij...?

LEON: Kussen doe ik nie zo gere!

(Francine zet de roze zonnebril weer op en bekijkt afwisselend Robert en de drie andere zonen)

FRANCINE: Ik vind 't toch spijtig da Onze-Lieve-Heer iedereen nie evenveel gegeven heeft. Ik denk da onze Robert op de laatste rij stond toen ze die dingen aan 't uitdelen waren!

ROBERT: Zijt ge daar weeral! Gij bezorgt me nog eens een complex!

JET: (stil tot Robert, ad Francine) Wat bedoelt ze daarmee?

ROBERT: Och laat maar, ze is weer zat.

TITTE: Geef die bril nu maar eens hier!

(Titte neemt de roze bril van Francine af en wil die in z'n zakken stoppen)

MIA: Wat is er zo speciaal aan die bril?

TITTE: Och niks.

FRANCINE: Jawel, da's nen doorkijkbril. Daar kunt ge los mee door de kleren kijken.

(Mia test de roze zonnebril)

MIA: (streng tot Titte) Hebt gij daar al eens mee naar mij gekeken...?

TITTE: (met de mond vol) Wel euh...

MIA: Ja of nee...?

TITTE: (bekent) Eens ene keer, een klein beetje maar.

LEON: (vervolgt) Ja, gisteren toen ge hier stond te dansen. (imiteert de pose van Mia van daags voordien).

MUIS: Ja Mia, onze Titte zei da gij ne schone blauwe string draagt.

MIA: (boos tot Titte) Oh gij viezerik...! (geeft Titte een flinke tik tegen z'n wang)

(Mia steekt de roze bril in de kachel)

MIA: Daar se..., gedaan met die ontucht. (slaat een snel kruisteken)

JET: (tot Titte) Hoe komt gij aan die bril...?

TITTE: Da was een uitvinding van ons vader.

JET: (ad foto op de schouw) Dus eigenlijk heeft onze Fik eraan geholpen...

MUIS: (vervolgt) ...om voor ons een lief te zoeken, ja moeder.

JET: (tot foto) Merci Fik.

(Francine gaat richting slaapkamers)

FRANCINE: Ik ga efkes naar 't toilet.

ROBERT: Da kunt ge in de stal toch ook.

FRANCINE: Da's voor 't werkvolk. Ik ga liever op ne propere wc. (af naar de slaapkamers)

JET: (fier tot de drie koppels) Wel, ge zijt alledrie een schoon koppel, moet ik

zeggen.

MIA: Ik ga den Titte leren zingen, dan kan 'm mee naar 't zangkoor en dan kunnen we met Pasen den "Excelsis Deo" al zingen in de kerk.

WENDY: En ik ga de Leon leren wassen en strijken dan kan 'm da elke keer doen tegen da ik thuis kom van m'n werk.

CELINE: En ikke gaan Muizeke Frans leren spreek en begrijp, dan kunnen wij eens gaan op de vakantie naar mijne ouders in Frankrijk.

(Francine komt terug van de slaapkamers)

FRANCINE: Kijk hier maar eens wat ik boven in de slaapkamer gevonden heb...!

(Francine pusht Vava en madam Kirrewiet voor zich uit. Madam Kirrewiet blijkt maar schaars gekleed en Vava in lange onderbroek heeft de zwarte baret op z'n kop staan. Ze zijn beiden gegeneerd)

FRANCINE: (vervolgt) Ge moogt ene keer raden wat zij daar boven aan 't doen waren...!

JET: (slaat een snel kruisteken) Jezus Maria Jozef...! (streng tot Vava) Wat moet da voorstellen...? Op uwe leeftijd nog met zoiets beginnen...?

VAVA: Daar is hier de laatste dagen ook over niks anders geklapt hé.

MUIS: (tot Vava) Nu begrijp ik waarom ons doos condooms zo rap leeg was...!

VAVA: Jet, ik kan 't allemaal uitleggen. Het ligt nie aan mij.

JET: (eist verantwoording van madam Kirrewiet) Madam...?

MADAM KIRREWIE: Aan mij ligt 't ook niet!

LEON: (tot Vava) Moet ge wat geld hebben dan kunt ge ook eens gaan winkelen naar "Daddy's Hobby"...?

JET: (berispt Leon) Zwijg...!

MUIS: Da ligt aan die zwarte baret.

LEON: (vervolgt) Ja, als ge die op uwe kop zet dan beginnen uw hormonen te springen.

(Wendy trekt de zwarte baret van Vava z'n hoofd en gooit die ook in de kachel)

WENDY: Die hebben we dan vanaf nu ook nie meer nodig!

MUIS: En die gabberdinne is om iemand op u verliefd te laten worden. (minder luid) Sorry Celineke. Maar ik zie u gere.

(Plots rinkelt de telefoon. Onder volgend gesprek gaan Madam Kirrewiet en Vava stiekem hand in hand af langs de keuken)

JET: (door hoorn) - - - ...Nee Pliet, da willen wij NIET...! Hedde da verstaan! NIET NIET NIET...! (haakt boos in)

MUIS: Was 't de Pliet weer...?

JET: Ja. Hij zegt da 'm per se wilt komen onderhandelen over de verkoop van ons boerderij.

LEON: (boos) Nu loopt mijnen emmer over hé...!

TITTE: Ja, nu is 'm te ver gegaan!

LEON: Muis, Titte, kom we gaan ons wapenen!

JET: Wat gaat ge doen...?

LEON: We gaan Pliet de kop inslagen...! (bruisend) Ten aanval...!

MIA: Wacht, wij gaan mee. Kom Wendy, kom Celine...!

TITTE: (bij de staldeur) Daar is wel geen plaats genoeg op onzen tractor hé.

LEON: We pakken de mestkar mee en we kappen die leeg tegen Pliet z'n voordeur.

(Met z'n allen af langs de stal. Enkel Jet blijft verbouwereerd achter. Ze staart naar de foto tegen de schouw)

JET: (gemeend tot foto) Ja Fik, al een geluk da gij da allemaal nie meer moet meemaken...!

(Jet haalt de zwarte baret terug uit de kachel en zet die op haar kop)

JET: (met vreemd gevoel) Wat is da nu...! (plots in topvorm) De zeer in mijne rug is precies verdwenen...! (gooit haar stok weg en maakt een vreugdedansje) Hoe is da nu mogelijk...!

(Jet haalt nu ook nog de roze zonnebril uit de kachel en zet die op. Ze trekt de gabberdinne aan en rent naar de telefoon)

JET: (bruisend door hoorn) Zit ik bij Pliet...? - - - 't Is hier met Jet van de geitenboerderij. Zèg, gij moet nie naar hier komen, ik zal wel tot bij u komen...! Ik ben direct daar...! (Jet snelt af langs de stal)

DOEK